ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 36 (4536) П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Влада хоче виробити консолідовану позицію?

Посли країн «великої сімки» упевнені, що Президент України, Прем'єр-міністр і парламент мають проводити спільну ефективну політику щодо виведення країни з кризи. «На нашу думку, всі мають працювати разом, щоб втілювати ефективну політику, яка дасть змогу співпрацювати з МВФ, яка дасть змогу пройти через кризу і вивести з неї країну», — наголосив посол США Вільям Тейлор під час зустрічі послів країн «великої сімки» у Президента. Він нагадав, що посли самі попросили про цю зустріч, щоб висловити своє бачення важливості відновлення співпраці України з Міжнародним валютним фондом. Тим часом і Віктор Ющенко має сьогодні зібрати з цією метою Прем'єр-міністра України Юлію Тимошенко, Голову Верховної Ради Володимира Литвина, голову Національного банку Володимира Стельмаха та лідера опозиційної фракції Партії регіонів Віктора Януковича. Про це напередодні повідомила прес-секретар Президента Ірина Ванникова.

Запустили газопровід Бугаївка—Липове

Попри кризові явища на Полтавщині не збираються згортати програму газифікації. Про це заявив голова Полтавської облдержадміністрації Валерій Асадчев під час урочистого запуску газопроводу в Глобинському районі. Спорудження його розпочалося ще в 1994 році. Але через брак фінансування із 1994 по 2005 рік вдалося прокласти тільки шість кілометрів із необхідних 21. Ударними темпами спорудження довгобуду розпочалося торік, коли з обласного та державного бюджетів виділили три мільйони 100 тисяч гривень. А загальна кошторисна вартість проекту становить чотири мільйони 22 тисячі гривень.

СТОР. 4

«Ми — раби, і навіть не знаємо, чиї» — так каже робітник колись славетного ЛАЗу...

Фото Ірини ЄГОРОВОЇ.

Моє прохання — зустрітися в центрі Львова — новий голова профспілкового комітету ЛАЗу Анатолій Лисак сприйняв без ентузіазму: «Та в мене, зізнаюся, грошей на дорогу немає. Кожного разу від заводу до центру ходжу пішки. Може, ви кудись ближче під'їдете?»

Уже в дорозі картала себе за нездогадливість: та людині ж майже 9 місяців зарплату не давали, а тепер, два останні тижні, виплачують по 30 гривень, як і всім робітникам автобусного. На ці гроші не наїздишся, враховуючи, що в Анатолія Олексійовича троє дітей. А ІТРівці отримують узагалі по 20 гривень. Щиро кажучи, якщо врахувати таку інтенсивність погашення заборгованості, то обіцянка голови спостережної ради ВАТ «ЛАЗ» Ігоря Чуркіна (читай — власника заводу) — впоратися з боргами до Великодня — видається доволі сумнівною.

СТОР. 8—9

Свого учились, чужого не цурались

Завершила роботу XII Міжнародна виставка навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2009»

На ній було представлено близько 500 навчальних закладів, обласні (міські) управління освіти, науково-методичні центри, сучасні підручники, технічні засоби навчання, інноваційні педагогічні технології, міжнародні та наукові установи, підприємства, комерційні структури та видавництва, які співпрацюють з системою освіти, професійна преса.

У рамках виставки проведено конкурс на кращу роботу — малюнок академічної постановки для студентів мистецьких вузів. Також відбувся захист проектів з архітектури з демонстрацією на плазмових панелях.

На конкурсі з номінацій виставки розглядалися 293 роботи.

На численних семінарах, «круглих столах», конференціях обговорювали актуальні проблеми розвитку освіти, інновації вдосконалення навчально-виховного процесу, презентації навчальних закладів, обмін досвідом.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«ОСВІТА» — СТОР. 13.

ПОДІЇ

Черновецького завалили... гречкою

«Улюблені бабусі» повертають дарунки

Ні відсутність столичного голови на робочому місці, ні поспішне рішення Олеся Довгого перенести сесію на невизначений термін не завадили медпрацівникам і підприємцям вийти в четвер під стіни Київради. І якщо перші ніяк не можуть вибити борги із зарплати, то другі вимагають скасувати «грабіжницькі» виплати при встановленні кіосків. Мітингувальників підтримали різні політичні сили, по один бік барикад опинилися прихильники Партії регіонів і БЮТу. До них приєдналися соціалісти і Блок Литвина. В супротивники градоначальника записували і всіх, хто проходив повз будинок адміністрації. Стрічки з написом «Я проти Черновецького!» йшли на ура.

СТОР. 5

Грип наступає

Керченська міська санепідемстанція відправила 17 класів на вимушені канікули через високий рівень захворюваності учнів на грип і ГРЗ. За кілька останніх днів у місті захворіло близько півтори тисячі керчан, половина з них — школярі. Медики констатують стрімке зростання захворюваності на грип і в інших населених пунктах півострова, особливо в Сімферополі. За повідомленням українського Центру грипу, нині шириться новий штам вірусу, до якого в людей відсутній імунітет, тому медики прогнозують подальше зростання захворюваності, **повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.**

КОРОТКО

❒ Вісім міст Луганської області, в тому числі її обласний центр, залишилися без води через борги.

❒ Учора у Чернігові сталася друга за тиждень аварія на каналізаційному колекторі.

❒ Україна представила інноваційний БТР на міжнародному салоні озброєння IDEX-2009 в Об'єднаних Арабських Еміратах.

(За повідомленнями Укрінформу.)

У НОМЕР

Скасувати юридичний факт неприйняття присяги неможливо

Днями Окружний адміністративний суд Києва виніс рішення стосовно призабутої справи судді Конституційного Суду Сюзанни Станік. Зокрема, за повідомленням УНІАН, колегія суддів «визнала протиправним указ Президента Віктора Ющенка, яким у березні 2008 року було припинено повноваження С. Станік як судді Конституційного Суду», та поновила її на посаді. Щоправда, як учора повідомив керівник служби з представництва у судах інтересів Президента Руслан Кирилюк, це рішення є незаконним та обов'язково буде оскаржено в апеляційному порядку. Водночас він уточнив, що «окружний адмінсуд не вирішував питання про поновлення С. Станік на посаді судді, а лише визнав незаконним відповідний указ Президента, тож навіть у разі набрання рішенням чинності С. Станік до Конституційного Суду не повернеться».

Нагадаємо, що підставою для видання указу Президента про скасування призначення С. Станік на посаду стало порушення процедури складання нею присяги судді Конституційного Суду, а саме, було порушено частину 3 статті 17 Закону «Про Конституційний Суд України», яка передбачає, що суддя КС складає присягу на засіданні Верховної Ради, яке проводиться за участю Президента, Прем'єр-міністра, Голови Верховного Суду. Проте, відповідно до протоколу № 72 пленарного засідання Верховної Ради від 22 квітня 2004 року та стенограми цього засідання, Президент участі у ньому не брав. Отже, С. Станік не склала присягу судді КС, а тому не вступила на посаду у строки та в порядку, визначеному законодавством.

Міністр юстиції Микола Оніщук, коментуючи на прохання «Голосу України» рішення суду, зазначив, що причиною скасування указу про призначення С. Станік суддею КС «був юридичний факт неприйняття нею присяги, що, відповідно до Конституції, за визначенням робить неможливим набуття нею повноважень судді Конституційного Суду» та що «змінити цей юридичний факт не можуть ані рішення судів, ані будь-які рішення будь-яких інших органів». Відтак міністр наголосив, що рішення Окружного адмінсуду Києва має стати предметом правового аналізу, в тому числі в апеляційній інстанції, яка має проаналізувати його обгрунтованість та законність. Водночас М. Оніщук ще раз зазначив, що хоч би яким було рішення суду, «скасувати юридичний факт неприйняття присяги С. Станік, а відтак її неповноважності на посаді судді КС неможливо».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про оцінку земель»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 18 Закону України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229) викласти у такій редакції:

«Нормативна грошова оцінка земельних ділянок проводиться:

розташованих у межах населених пунктів незалежно від їх цільового призначення — не рідше ніж один раз на 5—7 років;

розташованих за межами населених пунктів земельних ділянок сільськогосподарського призначення — не рідше ніж один раз на 5—7 років, а несільськогосподарського призначення — не рідше ніж один раз на 7—10 років».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 5 лютого 2009 року.
№ 959-VI.

Володимир Литвин ініціює проведення «круглого столу» в Софії Київській

Про це він заявив, перебуваючи з робочою поїздкою на Тернопільщині. Голова Верховної Ради вважає: спостерігати спокійно за тим, що відбувається в Україні, — це прояв слабкості. Заява екс-президента України Леоніда Кравчука про те, щоб Віктор Ющенко добровільно пішов у відставку, з'явилася неспроста. Кравчук просто так заяв не робить Це може означати, що протистояння в Україні поглиблюватиметься, і це не додасть стабільності. Дочасні вибори можливі, якщо процеси перейдуть у некеровану площину. Тоді доведеться всю владу переобирати. Щоб не допустити остаточного краху, Володимир Литвин ініціює проведення «круглого столу» за участю Президента, Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради і лідера опозиції. Він має відбутися, так би мовити, на нейтральній території. Місцем проведення такої зустрічі він пропонує Софію Київську. Мабуть, із тих мотивів, що сама назва храму має спонукати політиків до мудрості. Треба підготувати перелік питань, як організувати наше життя до виборів. Діалог мусить бути максимально деполітизований. «Ми маємо самі знайти компроміс, — сказав Володимир Михайлович, — гірше буде, якщо нас прийдуть мирити з інших держав. Я вже маю такий досвід. Важливо те, що розуміння необхідності такого діалогу є і в Президента».

Звичайно, мешканців Тернопільщини цікавила думка керівника парламенту стосовно проведення виборів до Тернопільської обласної ради. Володимир Литвин вважає, що час для дебатів — проводити чи ні вибори в Тернополі — минув. Вони мають відбутися, щоб не розколювати далі владу і людей. Непокоять його два питання: наявність двох територіально-виборчих комісій і те, щоб вибори пройшли чесно і прозоро.

Клуб села Стриївка Збаразького району заледве вмістив усіх бажаючих послухати Голову Верховної Ради. І не дивно: у селян накопичилось стільки проблем... Вони хотіли почути з перших уст, що нині відбувається в Україні і чого слід чекати простому люду. На жаль, втішного мало. Світ сьогодні переживає найскладніший іспит у своєму розвитку, можна сказати, людство сягнуло стелі свого розвитку. Криза немає аналогів, тому складно змоделювати шляхи виходу з неї. А в Україні вона посилюється внутрішніми негодами. Щодо суто селянських проблем, то Володимир Литвин пообіцяв наступного пленарного тижня прийняти закон, який відновить справедливість щодо надання статусу безробітних селянам. Є п'ять законопроектів з цього питання, сказав він, в тому числі його, який, швидше за все, візьмуть за основу. «Хочу сподіватися, — сказав Володимир Михайлович, — що вдасться подолати і вето Президента на закон про розвиток АПК в умовах кризи, і його буде прийнято. Окрім того, на 11 березня заплановано парламентські слухання про нинішню ситуацію на селі і шляхи виходу з кризи.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у Тернопільському державному технічному університеті імені Івана Пулюя (праворуч від нього — ректор вузу Петро Ясній).

Голова Верховної Ради зустрівся також з викладачами та студентами Тернопільського державного технічного університету імені Івана Пулюя. Усупереч думці, що нині побутує, про аполітичність молоді, розмова відбулася цікава і різнопланова. Якщо ми зробимо ставку на освіту, науку, новітні технології, то Україна не загубиться у глобалізованому світі, впевнений Володимир Литвин.

Керівник парламенту відвідав музей «Зборівська битва», 360-річчя якої відзначатимуть цього року на всеукраїнському рівні, мав зустрічі з мешканцями цього історичного міста, а також обласного центру, дав прес-конференцію, виступив на місцевому телебаченні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Підтримати не тільки учасників боїв, а й їхні родини

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вважає за необхідне, щоб представники влади не на словах, а на ділі доводили свою турботу про воїнів–афганців.

Він підкреслив, що зазвичай про проблеми воїнів-афганців згадують напередодні чергової річниці виведення радянських військ з Афганістану. При цьому, за словами М. Томенка, «справа далі слів не йде». «Головне не говорити, як ми шануємо афганців, а передусім робити конкретні справи», — сказав він.

Заступник Голови Верховної Ради України нагадав, що на сьогодні потребує підтримки єдиний спеціалізований медичний заклад — госпіталь для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна», що розташований у Пущі-Водиці (Київ). М. Томенко передав госпіталю автомобіль «Шкода Октавія» та спортивний інвентар.

Заступник керівника парламенту ще раз підкреслив, що в Україні має бути системний підхід до розв'язання проблем воїнів-афганців та державна підтримка не лише учасників бойових дій, а й їхніх родин. Одним із необхідних завдань допомоги воїнам-інтернаціоналістам Микола Томенко вважає підняття на вищий рівень діагностики та лікування ветеранів.

Прес-служба Верховної Ради України.

На знімку: Микола Томенко вручає головному лікареві госпіталю Володимирові Нероді ключі від машини.
Фото Андрія **НЕСТЕРЕНКА.**

Глава держави на жорсткі дії не здатний, а тому не буде ні надзвичайного стану, ні дочасних виборів

Надзвичайного стану в країні, як і дочасних президентських виборів, не буде. Таку думку висловила на прес–конференції народний депутат від Партії регіонів Ганна Герман.

«Я сьогодні не говорила б про те, що в Україні неможливо ввести надзвичайний стан, а говорила б — хто його може ввести. Напевно, ввести надзвичайне положення Президент не зможе, тому що сьогодні він нічого не може в цій країні зробити. І ми до цього вже звикли», — сказала вона та зазначила, що керівник держави, на слово якого вже давно ніхто не зважає, тим більше ніхто не вірить, не здатний на якісь жорсткі дії і на дії взагалі.

Водночас Ганна Герман вважає, що єдиною людиною в країні, яка могла б ввести надзвичайний стан, є Юлія Тимошенко. Але запитання, чи потрібно їй це сьогодні?

За її словами, надії на порятунок від держави у громадян немає. В такий спосіб вони проживуть декілька місяців, і до чергових виборів Президента.

У свою чергу, народний депутат від Партії регіонів Василь Грицак вважає, що сьогоднішня ситуація для держави — надзвичайно важка і критична.

«Я розумію, що немає жодних правових і конституційних підстав для проведення позачергових виборів Президента та процедури імпічменту. Це фактично зробити нереально. Але необхідно, щоб Віктор Ющенко зрозумів, що його подальше перебування на посаді — це шкода для держави, для народу та затягування країни ще глибше в політичну й економічну кризу», — зазначив він.

Народний депутат України від блоку «НУ—НС» Юрій Кармазін заявив, що надзвичайний економічний стан у країні вже запроваджено і план запровадити надзвичайний стан існує.

«Є стаття 21 Конституції України, в якій записано, що в умовах надзвичайного стану заборонено змінювати Конституцію України, Конституцію АР Крим, виборчі закони, проводити вибори Президента і вибори до парламенту. Ось де собака заритий. Ось чому сьогодні розжарюється ситуація, піднімається курс долара. Для того, щоб ми з вами вийшли на вулиці, і це було б підставою для появи відповідного указу», — сказав він.

Сергій МЕЛЬНИК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Права творців під захистом

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про колективне управління правами на твори, виконання, фонограми, відеограми.

На засіданні зазначалось, що «неналежний контроль за чинним законодавством призводить до проблем у діяльності організацій колективного управління правами авторів, виконавців, виробників фонограм, які відповідно до світового досвіду мали б відігравати визначальну роль у забезпеченні захисту авторського права і суміжних прав».

Законопроект визначає правові засади створення та діяльності зазначених організацій та передбачає їх повноваження і функції. У документі перелічено вимоги стосовно договорів, критерії встановлення ставок винагороди.

Зокрема, визначено статус, повноваження, порядок діяльності Палати України з колективного управління правами на твори, виконання, фонограми, відеограми, що має забезпечувати контрольну функцію.

Отже, проект закону спрямований на здійснення та захист прав творців та інших осіб, яким належать майнові права інтелектуальної власності.

Члени комітету переконані, що прийняття проекту закону дасть змогу реалізувати права авторів, виконавців, виробників фонограм і відеограм на отримання справедливої винагороди, зменшити рівень криміналізації в цій сфері, збільшити доходи держбюджету.

Вл. інф.

Володимир Стретович. П'ятнадцять років служіння Україні

«Все, що мав у житті,
Він віддав для одної ідеї,
І горів, і страждав, і терпів
І трудився для неї».

І. Франко «Мойсей».

«Народний депутат України відповідальний за свою депутатську діяльність перед Українським народом як уповноважений ним представник у Верховній Раді України», — це зазначено у статті 7 Закону України «Про статус народного депутата України», а стаття 24 цього закону зобов'язує народного депутата України інформувати виборців про свою депутатську діяльність через засоби масової інформації.

Пряме спілкування з громадянами — було основним принципом роботи колишнього Президента США — Франкліна Рузвельта (1933—1945 рр.). У часи глибокої депресії в радіоефірі він щоденно пояснював американцям ситуацію в країні, сенс тих чи інших дій. У такий спосіб люди були врівноважені психологічно, а відтак і сильніші в подоланні складного періоду.

Наша держава не Америка. У нас немає Рузвельтів і Лінкольнів, але є ті, хто не гірше мислить і працює. Віддаючи себе політиці, маєш бути вірним своїм принципам, інтересам своїх виборців від початку й до кінця. 11 лютого у прямому ефірі про свою політичну кар'єру розповів народний депутат України, голова партії Християнсько-демократичний союз Володимир Стретович. Уже 15 років він спрямовує свої зусилля, знання, досвід на розбудову демократичної України, утвердження ефективної внутрішньої і зовнішньої політики нашої держави. Кожну вільну хвилину депутат присвячує людям, які потребують його допомоги. І байдуже, хто ці люди — тракторист чи сільський голова, інвалід чи високопоставлений чиновник, — Володимир Стретович лишає їм частину своєї душі та серця, конкретну допомогу або добре слово.

У кожного свій шлях. Хтось вирішує змиритися з тим, що має, інший — прагне боротися, досягати і втримувати успіх. Володимир Миколайович належить до останніх. І не тому, що він особливий. Просто він все своє життя будує своїми руками і головою. Його політична історія почалася з 1994 року...

«9 лютого 1994 року мене було зареєстровано кандидатом у народні депутати України по Немирівському виборчому округу № 58. Із початком агітаційної діяльності пов'язую свій старт в політиці. Два місяці потому в передвиборних змаганнях здобув перемогу серед 16 кандидатів. У тому числі, обігнавши за кількістю прихильників тодішнього голову Комітету Верховної Ради з питань законодавства і законності О. Коцюбу, став народним депутатом України.

З того часу ще тричі обирався до Верховної Ради України і в трьох з чотирьох скликань очолював комітети Верховної Ради України:

— 1994—1998 рр. — Комітет з питань правової політики та судово-правової реформи;

— 2002—2006 рр. — Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією;

— 2006—2007 рр. — Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

У нинішньому скликанні — заступник голови останнього комітету.

Володимир СТРЕТОВИЧ

Усю свою депутатську діяльність вважаю служінням Україні й співвітчизникам. Їм служив і раніше, до приходу в парламент, але в якості народного обранця зростає відповідальність, бо Святе Письмо прямо застерігає: «Кому багато дано — з того багато запитається».

Пишаюся тим, що протягом п'яти років (ще з Інституту держави і права НАН України) працював над проектами Конституції України, роботу над якою успішно продовжував у Верховній Раді України.

Уперше повідомляю, що спільно з Юридичним управлінням Верховної Ради України був останнім літературним редактором тексту Конституції 1996 року. З приємністю прийняв указ Президента Леоніда Кучми від 1 листопада 1996 року про присвоєння звання «Заслужений юрист України»: «За значний особистий внесок у розробку і прийняття Конституції України та активну законотворчу роботу».

У 1997 році, у зв'язку з неодноразовим ветуванням тодішнім Президентом Закону «Про Кабінет Міністрів», Комітет з питань правової політики під моїм головуванням запропонував Верховній Раді України розпочати процедуру імпічменту Л. Кучми. І невідомо, як би склалася історія України, коли б парламент «почув» думку профільного комітету. А так, посилаючись на відсутність закону, Верховна Рада України не взяла це до уваги, а адміністративний ресурс «звів зі мною рахунки» на чергових виборах 1998 року.

У позапарламентський період 1998—2002 років поєднував будівництво партійної структури, тоді Християнсько-народного союзу, з вихованням та навчанням підростаючого покоління — спочатку в Київському Інституті міжнародних відносин, потім, на запрошення М. Поплавського, — у КНУКіМі. Із 2000 по 2007 рік викладав цивільне, сімейне і аграрне право на факультеті правничих наук університету «Києво-Могилянська академія».

У 2002 році в блоці «Наша Україна» повернувся до Верховної Ради України і спрямовую свої зусилля на викорінення причин корупції. На жаль, вище керівництво країни (Президент, глава уряду і Голова Верховної Ради) не реагують на пропозиції комітету, тому всі наші намагання донести розроблену стратегію протидії корупції не принесли результату. Мені зрозуміло, чому тодішні (так само і нинішні) провідники української держави не мали найменшого бажання знищувати існуючий корупційний спрут, бо це неодмінно зачепило б їх першими, зруйнувавши політичні перспективи.

Небажання бути Дон Кіхотом, коли всі твої намагання не приносять будь-якого результату, а колеги по парламентському цеху посміхаються і дарують на день народження статуетку Ламанчського героя, змушують мене у наступному скликанні залишити антикорупційний комітет і зосередити увагу на парламентському контролі за правоохоронними органами, в тому числі сприяючи кращому законотворчому забезпеченню їх діяльності.

За період парламентської діяльності мною підготовлено і внесено 211 законодавчих ініціатив, у тому числі закони України «Про Конституційний Суд», «Про Вищу Раду юстиції», «Про Уповноваженого з прав людини», «Про нормативно-правові акти», «Про судоустрій», «Про статус суддів». Тільки в цьому скликанні внесено 17 законопроектів, спрямованих на вдосконалення правового регулювання суспільних відносин.

Окрім згаданого, протягом депутатської діяльності мною розглянуто близько 11 тисяч звернень громадян, направлено 11753 звернень до компетентних органів, прийнято на особистому прийомі 2842 громадян. 213 разів брав участь у конференціях, симпозіумах та «круглих столах».

Суспільна діяльність цих років:

1994 — 1998 рр. — президент Світового Конгресу Українських Юристів;

1996 — 2008 рр. — президент Фонду сприяння правовим і політичним реформам;

2002 — 2008 рр. — президент Східноєвропейського відділення міжнародної організації «Парламентарії проти корупції».

З 2008 року:

— президент Східноєвропейського бюро Християнсько-демократичних партій;

— голова наглядової ради благодійного фонду «Українська родина»;

— член наглядової ради Національного інституту серцево-судинної хірургії АМН України.

З листопада 1998 року очолюю партію Християнсько-демократичний союз, яка представлена у Верховній Раді України у складі блоку «Наша Україна — Народна самооборона», має 697 депутатів різних рівнів і станом на 1 січня цього року налічує 23600 членів.

Головні зусилля в партійному будівництві сьогодні спрямовуються на залучення молоді й розвиток молодіжного осередку партії — Християнсько-демократичної спілки молоді».

Цей життєвий шлях — подібний шляху багатьох українських політиків-сподвижників, але, як і кожен з них, він єдиний і унікальний своєю виправданістю у вчинках та цілеспрямованістю. Український народ довго страждав, страждає й понині, його весь час гнобили і приборкували, ставлячи над ним чергові «експерименти», намагаючись ним володіти та збагачуватись за його рахунок. Це можна припинити, повіривши в самих себе, у свою єдність і незламний дух, у політиків, які не красивими словами, а конкретними ділами і моральними вчинками доводять відданість ідеї розбудови демократичної України із заможним високоорганізованим громадянським суспільством. Володимир Стретович — це та людина, яка ніколи не зраджувала своїм християнським принципам, яка готова нести хрест разом з українським народом, не шкодуючи своїх сил і душевної енергії.

Юліана РОЗСОХА.

P. S. Працює особистий сайт В. Стретовича www.stretovych.org.ua

---

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Прогнозує боротьбу між старим і новим

Народний депутат **Арсеній Яценюк** у Тернополі презентував місцеву організацію свого «Фронту змін». Інтерес до нової громадської організації, яка має всі шанси перерости у політичну, тут значний. Його виявляють в основному молоді люди: підприємці, банкіри, освітяни, медики.

Під час зустрічі із своїми симпатиками Арсеній Яценюк не приховував амбітних планів взяти участь у президентських виборах. Майбутні перегони, за його прогнозами, будуть не менш пристрасними, ніж у 2004 році. На кону: боротьба систем цінностей, підходів, боротьба між старим і новим. Владу ніхто так просто не віддасть. Водночас він категорично проти дочасних виборів. Вони мають відбутися відповідно до вимог Конституції. Тим паче, що нині, на його думку, є реальна загроза державності, тому нова сила ставить собі за мету єднати різні регіони. «Я прийшов у політику не на рік і не на 20 років. Мені лише 34», — сказав Яценюк.

Багато запитань і під час зустрічі, і на прес-конференції стосувалися нинішньої фінансово-економічної ситуації. За економічним розвитком повертаємося на рівень 90-х, вважає народний депутат. Однак чесно поставити діагноз ніхто не наважується, а без цього не може бути ефективного лікування: «Якби у 2004-му я діяв так, як тепер Нацбанк, то криза і розвал банківської системи могли настати ще тоді». Курс гривні нині може стабілізувати лише продовження кредитування МВФ. Інші кредити навряд чи хтось дасть, принаймні без політичних мотивів. Будь-які прогнози він давати відмовився.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування фактів порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції України і чинного законодавства України при наданні та переоформленні прав на земельні ділянки

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування фактів порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції України і чинного законодавства України при наданні та переоформленні прав на земельні ділянки (далі - Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії з'ясувати обставини і розслідувати факти порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції України і чинного законодавства України при наданні та переоформленні прав на земельні ділянки фізичним і юридичним особам.

3. Визначити, що кількісний склад Тимчасової слідчої комісії становить 11 народних депутатів України.

4. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України Бондарєва Костянтина Анатолійовича, заступником голови Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України Табачника Дмитра Володимировича.

5. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії народних депутатів України:

ДЕМ'ЯНЧУК Вікторію Олександрівну	- фракція Комуністичної партії України;
ЗЛОЧЕВСЬКОГО Миколу Владиславовича	- фракція Партії регіонів;
КОВАЛЯ Вячеслава Станіславовича	- фракція Блоку «НАША УКРАЇНА - НАРОДНА САМООБОРОНА»;
КРУГЛОВА Миколу Петровича	- фракція Партії регіонів;
ЛІСІНА Миколу Павловича	- фракція Партії регіонів;
ЛУК'ЯНЧУКА Руслана Валерійовича	- фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
НОВІКОВА Олега Володимировича	- фракція Блоку «НАША УКРАЇНА - НАРОДНА САМООБОРОНА»;
ПАВЛЕНКА Сергія Григоровича	- фракція «Блок Литвина»;
ШАГО Євгена Петровича	- фракція «Блок Юлії Тимошенко».

6. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії - шість місяців з дня прийняття цієї Постанови.

8. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 лютого 2009 року.
№ 1011-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин порушення Конституції України та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу

У зв'язку з численними фактами порушення Конституції України та законів України, виданням незаконних розпоряджень Головою Київської міської державної адміністрації Черновецьким Л. М., відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин порушення Конституції України та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу.

2. Тимчасовій слідчій комісії розслідувати обставини порушення Конституції України та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу.

3. Визначити, що кількісний склад Тимчасової слідчої комісії становить 11 народних депутатів України виходячи із забезпечення такого представництва в її складі: один представник від двадцяти п'яти народних депутатів України, але не менш як по одному народному депутату України від кожної депутатської фракції.

4. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України Куликова Кирила Борисовича, заступником голови Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України Кравченка Миколу Васильовича.

5. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

БОДНАР Ольга Борисівна	- фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
СЕМИНОГА Анатолій Іванович	- фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
ЛИСОВ Ігор Володимирович	- фракція Партії регіонів;
СМІТЮХ Григорій Євдокимович	- фракція Партії регіонів;
ПЛОТНІКОВ Олексій Віталійович	- фракція Партії регіонів;
МІРОШНИЧЕНКО Юрій Романович	- фракція Партії регіонів;
БОРИСОВ Валерій Дмитрович	- фракція Блоку «НАША УКРАЇНА - НАРОДНА САМООБОРОНА»;
ШМІДТ Микола Олегович	- фракція «Блок Литвина»;
ЯВОРІВСЬКИЙ Володимир Олександрович	- фракція «Блок Юлії Тимошенко».

6. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії - три місяці з дня прийняття цієї Постанови.

8. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше тримісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 лютого 2009 року.
№ 1012-VI.

Сучасну фінансово–економічну кризу можна розглядати як нагоду проведення глибоких реформ в Україні, заявив голова Представництва Єврокомісії в Україні **Жозе Мануел Пінту Тейшейра** *(Укрінформ)*

Учора на запорізькому металургійному комбінаті «Запоріжсталь» майже три години гасили пожежу в цеху холодного прокату, обійшлося без жертв та постраждалих *(УНІАН)*

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

У міліцейській машині повісився молодий чоловік

22-річний мешканець села Палагичі Тлумацького району повісився у міліцейській машині, коли його везли до районного відділу міліції. Хлопця підозрювали у крадіжці кількох пляшок вина і горілки та сигарет з сільського магазину. Резонансне самогубство викликало в місцевих жителів велике занепокоєння. У зв'язку з цим Центр громадських зв'язків Управління МВС в області поширив офіційне повідомлення, в якому зазначається: службовою перевіркою встановлено, що «у діях працівників міліції порушень не було».

Про крадіжку у сільському магазині повідомив сільський голова. Правоохоронці встановили, що до інциденту причетний Дмитро С. Хлопця застали вдома у нетверезому стані. Щоб провести медичний огляд та задокументувати обставини крадіжки, його вирішили доправити у райвідділ міліції. Дмитра посадили у задню частину службового автомобіля. «Через три хвилини під час руху з задньої частини автомобіля почувся глухий удар, — йдеться у повідомленні. — Зупинивши автомобіль, водій відкрив задні дверцята і побачив, що Дмитро непритомний з брючним ременем на шиї». Врятувати життя чоловіка не вдалося.

Дарина НАЗАРЧУК.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ.

Оперативник пустив собі кулю в голову

30-річний оперуповноважений сектору розшуку злочинців та безвісти зниклих Тернопільського міськвідділу внутрішніх справ Андрій А. звів рахунки з життям. Того дня він, як завжди, заступив на службу, отримав табельну зброю. Приблизно через годину у вбиральні пролунав фатальний постріл. Пораненого одразу доставили до лікарні, та через кілька хвилин він помер.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

У Гомель, по «секрети» енергозбереження

Делегація чернігівських чиновників відвідала Гомель, щоб ознайомитися з досвідом енергозбереження. Гомельчани розкрили свої секрети у застосуванні технологій утеплення в житлових будинках, установах, організаціях. У свою чергу, чернігівці зацікавили білоруських колег ноу-хау підприємства «Атілос», яке налагодило випуск світильників, що дають можливість економити електроенергію увосьмеро-дев'ятеро.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Читач — читачеві

Кожен хмельничанин може принести книгу до обласної наукової бібліотеки, а потім її передадуть сільським книгозбірням. Мета акції — поповнити книжковий фонд сільських бібліотек літературою з різних галузей знань, адже скромне фінансування не дозволяє цим установам поповнюватися новинками.

Ірина КОЗАК.

Державтоінспекція оштрафувала водіїв на 400 мільйонів гривень

Уже більше трьох місяців українські водії їздять після введення нових штрафів. За інформацією Департаменту ДАІ МВС України, за цей час кількість аварій зменшилася на 40 відсотків.

Майже наполовину знизилася і кількість загиблих порівняно з минулим роком. Загалом нововведення дало багато «плюсів», стверджують працівники Державтоінспекції. Адже порушників на дорогах стало менше. Основна причина — високі штрафи. За допомогою офіційних даних ДАІ, а також думок звичайних водіїв кореспондент «Голосу України» спробував зрозуміти, що змінилося за цей час на дорогах.

— Рівень порушень правил дорожнього руху справді знизився, — коментує ситуацію начальник прес-служби Департаменту ДАІ МВС України Ніна Хмелевська. — Однак багато автолюбителів, незважаючи на такі високі штрафи, досі скоюють дуже грубі порушення (виїзд на зустрічну смугу, проїзд на червоне світло та ін.). Тільки з початку року було зафіксовано близько мільйона таких порушень. Загалом за час дії нових штрафів було складено адміністративних протоколів на загальну суму близько 400 млн. гривень.

Задоволені працівники Державтоінспекції і фотофіксацією порушень. За словами пані Хмелевської, сьогодні за допомогою автоматичних приладів фіксується майже кожне четверте порушення правил дорожнього руху. З початку дії штрафів за допомогою техніки було встановлено приблизно 600 тисяч порушень.

Самі автолюбителі зазначають, що їздити сьогодні на українських дорогах стали справді обережніше. Однак не всі виконують правила. Наприклад, водії дорогих іномарок продовжують грубо їх порушувати.

— Майже кожний ранок по вулиці Грушевського (на шляху до Верховної Ради) столичні водії спостерігають звичну картину: в той час як всі автомобілі стоять у пробці, дорогі джипи виїжджають на зустрічну смугу, — розповідає столичний автолюбитель Андрій Васильович. — І хоча сам міністр внутрішніх справ переконував, що стосовно працівників держструктур ДАІ так само суворі, як і до всіх інших, в це мало віриться. Все це говорить про те, що принципово нічого не змінилося.

Водії переконалися, що відколи підняли штрафи за порушення, зросли й розміри хабарів. Причому дехто навіть називає суми. Так, столичні таксисти розповіли «Голосу України», що раніше за грубі порушення потрібно було викласти майже 100 доларів. Сьогодні суми стартують від 300 доларів взамін на те, що у вас не заберуть права на місці. Хоча таксисти визнають, що беруть гроші інспектори з побоюванням.

Працівники ДАІ натомість вважають, що ті, хто дає хабарі, не кращі за тих, хто їх бере. Вони наголошують, що кримінальна відповідальність чекає в разі виявлення факту сплати й отримання хабара і «даішника», і водія чи пішохода. Так, за час дії нових штрафів було встановлено 40 фактів отримання хабарів інспекторами.

Олександр ПЕКНИЙ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Замість дерев виростуть торговельні центри?

Прокуратура Ялти порушила кримінальну справу проти посадовців комісії з обстеження зелених насаджень при Гурзуфській селищній раді, які в документі про інвентаризацію скоротили вдесятеро — з 153 до 14 — кількість дерев, що росли на одній з ділянок.

Відразу після цього новий власник землі вирубав понад сто рослин. Аналогічний факт вдалося своєчасно встановити Сімферопольській міжрайонній прокуратурі. Виявлено, що під проект будівництва торгово-рекреаційного комплексу в Сімферополі підготували «правильний» акт інвентаризації земельної ділянки, в якому кількість дерев скоротили з півтори сотні до 31. Тож порушено кримінальну справу за фактом службової фальсифікації. Адже з'ясувалося також, що будівництво не передбачено генпланом забудови міста.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Запустили газопровід Бугаївка–Липове

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У селі Проценки, яке налічує 27 дворів, на відкриття газогону зібралася вся громада. Честь запалити блакитний вогник випала голові Полтавської облдержадміністрації Валерію Асадчеву, після чого керівник області вже за доброю традицією приготував селянам яєчню. Приймали главу облдержадміністрації в родині Бабенків. Батько Василь Бабенко виховує самотужки двох дітей — Віру та Юрка. Включили газ і в селі Липове, що налічує 115 дворів. Це, на думку влади, дасть серйозний поштовх для розвитку рекреаційної зони, оскільки поряд просто-таки дивовижні місця над річкою Сулою. Для остаточного завершення газифікації Глобинського району лишилося прокласти газогони до двох великих сіл. Незабаром планується пуск газу у селі Святилівка, куди прямує продовження газопроводу Бугаївка—Липове. У перспективі цей газогін забезпечить блакитним паливом ще п'ять сіл Семенівського району, на який цього року планують спрямувати основні резерви області, оскільки він є найвіддаленішим у плані газифікації.

Євген ЛОПУШИНСЬКИЙ.

Полтава.

Сніг зруйнував національну цінність

У Кам'янці–Подільському завалилася пам'ятка національного значення — Надбрамна вежа. Причиною фахівці називають... сніг. Хоч шар його був і не важким, та, вочевидь, «хворій» вежі цього було досить. Тривогу забила краєзнавець, автор сайту «Замки і храми України» Ірина Пустинникова.

Разом із Руською брамою 180-метровий ансамбль Польської брами, до якої входила й Надбрамна, були з початку XVI століття єдиною в усій Центральній Європі унікальною фортифікаційно-гідравлічною спорудою. З допомогою системи шлюзів каньйон заввишки до 60 метрів наповнювався водою і перетворювався на канал, який захищав місто від ворогів. На жаль, шлюзи зруйнувалися ще у XVIII столітті. Відбудувати інженерну мережу довго нікому не вдавалося. Пізніше тут проклали нову дорогу, а браму зруйнували, бо вона заважала. Відреставрували комплекс у 1962—1968 роках.

Нині необхідна нова реставрація. Власне, Національний історико-архітектурний заповідник «Кам`янець» не раз включав цей об'єкт до переліку тих, відбудова (чи хоча б консервація) яких мала фінансуватися з державного бюджету. Але щоразу віддавали перевагу відомішим — Старій фортеці, Ратуші, Замковому мосту. Тепер державі доведеться таки розкошелитися. У місті тим часом мають надію, що каміння не розтягнуть.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: залишки Надбрамної.

Фото Ірини ПУСТИННИКОВОЇ.

Водії переконалися, що відколи підняли штрафи за порушення, зросли й розміри хабарів

Черновецького завалили... гречкою

«Улюблені бабусі» повертають дарунки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На сходах перед центральним входом до Київради мітингувальники встановили фігуру Черновецького на повний зріст **(на знімку)**. До його ніг раз у раз укладали пакети з гречкою. Як пояснили «Голосу України» учасники акції, це «улюблені бабусі» повертали міському голові його «дарунки». Притримуючи опудало градоначальника, підприємець Людмила Кикоть розповіла, що опинилася в критичній ситуації. Піднявши до максимуму планку поборів з підприємців, у Київраді ще й вимагають відмовитися від власності на МАФи. Відтепер вони змушені працювати під чуйним керівництвом КП «Київське інвестиційне агентство».

— Ми не можемо платити такі гроші, як пропонує міський голова, — обурювалася жінка. — Ми справно платимо податки, вже оплачуємо поїздки бабусь на цвинтар, може, нам незабаром за повітря доведеться платити?

Разом з бізнесменами — столичні медики. Як розповіла голова профспілки медпрацівників столиці Лариса Конаровська, торік медицині міста було оголошено війну: «Чотири рази нам затримували зарплату, називаючи її поточною заборгованістю, зарплату за грудень виплатили в січні тільки після погрози сидячого страйку, але найстрашніше, що з червня немає стабільного фінансування захищених статей: знято всі надбавки, не оплачують продукти харчування, медикаменти, електроенергію».

Примирення настало, коли градоначальник пообіцяв зберегти 50-відсоткову надбавку і погасити борги. Але, за словами Конаровської, цього так і не сталося.

— Бюджет і досі не прийнято, затримки із зарплати в нас у середньому на місяць, нічого не зрозуміло з платними послугами, — підсумувала жінка.

Нагадаймо, напередодні секретар Київради Олесь Довгий підписав розпорядження про перенесення пленарного засідання сесії, раніше призначеного на 26 лютого.

— Підписання такого розпорядження — то результат загального рішення усіх без винятку депутатських фракцій і обумовлене бажанням врахувати якомога більшу кількість пропозицій депутатського корпусу до проекту бюджету і програм соціально-економічного розвитку Києва на 2009 рік, а також бажанням консолідувати усі здорові сили Київради навколо бюджетного процесу, — цитує Довгого прес-служба КМДА.

Тим часом учасники акції мають намір стояти біля будинку міськради, аж поки всі їхні вимоги до київської влади не будуть задоволені. Вони також обіцяють: якщо рішення цих питань зволікатиметься, то страйкарів щодень ставатиме все більше і більше.

Наталя ОВДІЄНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Київенерго» погрожує вимкнути світло керівництву метро

Пасажири запасаються терпінням

Столичне метро може втратити репутацію зручного й надійного виду транспорту. За інформацією депутатів Київради з Блоку Віталія Кличка, вже з 1 березня підземка переведе своїх працівників на неповний робочий день, зменшить «розміри руху поїздів» і скоротить ремонтні витрати. В прес-службі підприємства заявляють: жодних рішень щодо цього не ухвалювали, а депутати вирішили пропіаритися за чужий рахунок. Насправді підземка вже почала економити —зокрема на освітленні приміщень. Через борги перед «Київенерго» метрополітен взагалі ризикує поринути у темряву.

— Упродовж чотирьох місяців ми не отримуємо компенсації з державного і місцевого бюджетів за перевезення пільгових категорій громадян, а це 22 відсотки пасажирів, — каже начальник прес-служби столичної підземки Надія Шумак. — Проте протягом трьох цих місяців знаходили можливість із власних коштів платити за електроенергію, до того ж платити наперед. Дотримувалися цієї схеми, доки не почалася фінансова криза. Востаннє проплатили в січні.

Підземка завинила «Київенерго» 5 мільйонів 122 тисячі 871 гривню. Грошей на погашення боргу до кінця лютого вже точно не знайдуть.

— Через несплату енергетики погрожують відключити наше адміністративне приміщення на проспекті Перемоги, 35. Вирубати світло пасажирам ніхто не збирається, — заспокоює Надія Шумак. — Адже метрополітен належить до так званої «екологічної броні електропостачання».

У майбутньому на транспортників чекатимуть ще більші фінансові проблеми, адже в державну скарбницю-2009 на компенсацію перевезення пільговиків замість необхідних 127 мільйонів гривень заклали 22,5. Тим часом автори проекту столичного бюджету взагалі забули про такі видатки. В проекті місцевого кошторису на потреби «Київпастрансу» та метрополітену заклали 66 мільйонів гривень, замість заявлених 153, кажуть депутати.

З огляду на кризу і бюджетне недофінансування метрополітен просто змушений буде економити. Від електропостачання вже відключили (поки що — добровільно) адміністративну будівлю, ліфти і підсобні приміщення вагоноремонтного заводу. Проте левова частка енерговитрат іде на щоденну роботу рухомого складу. «Ми вивчаємо можливість скорочення рухомого складу, задіяного між десятою і шістнадцятою годинами», — каже Надія Шумак. У пікові години, як обіцяють, метро працюватиме у звичному режимі.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Антиколектори наполягають на благородному поверненні кредитів

У Києві презентували асоціацію антиколекторів та правозахисників України «Ваша надія».

— Ми об'єдналися, щоб захистити просту людину, яка залишилася без засобів до існування та з великими боргами, — пояснив мету новоствореної асоціації її голова Федір Олексюк. — Бо багаті, та навіть середній клас, самі себе захистять... А бідна людина, яка у кредит придбала телевізор чи холодильник, а нині втратила роботу і не в змозі віддати банку позику, залишається безпорадною.

За словами Федора Олексюка, антиколектори вимагають насамперед на законодавчому рівні поставити все на свої місця. По-перше, ввести кримінальну відповідальність за моральний тиск на фізичну особу — боржника банківської установи. Каже, цей законопроект уже майже півроку як зареєстровано у Верховній Раді, але й досі його не розглянули. Необхідно прийняти закон про благородне повернення кредитів, як це робиться у світі.

Співрозмовник навів приклад США, де колекторні компанії не заборонені, але законодавчо обумовлено, що після 21.00 телефонувати клієнтові не можна, повідомляти про його проблеми з банком близьким, рідним, колегам по роботі тощо.

Голова асоціації антиколекторів та правозахисників України «Ваша надія» прогнозує найближчим часом хвилю чергових проблем для вкладників та позичальників банків.

— Нині готується підгрунтя для нових афер, — ділиться своїми прогнозами з «Голосом України» Федір Олексюк. — Деякі банки кажуть про готовність іти на реструктуризацію боргу позичальника. Кажуть, ми вам нараховуємо не пеню, не штрафні санкції, а візьмемо ваш борг за кредитом, проценти, все це підіб'ємо й оформимо новий кредит. А це — новий капкан. Бо у переоформленому новому кредиті — вже нові умови. Я рекомендую клієнтам банків добиватися додатку до старого договору, а не переписувати його.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Ще вісім місяців тому чотириповерховий будинок був старою напівзруйнованою казармою, тепер родини військовослужбовців Чугуївського гарнізону справляють там новосілля.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Кубинські нагороди — інтернаціоналістам

Близько ста нагород колишнім радянським воїнам днями вручив посол Куби в Україні Феликс Леон Карбальо під час урочистої зустрічі у приміщенні обласної ради та облдержадміністрації. Так кубинський народ вшанував запоріжців, котрі під час Карибської кризи 1962—1963 років допомагали йому відстояти незалежність.

— У часи, коли незалежність Куби була в небезпеці, ви покинули свою Вітчизну, — сказав посол. — Ви приїхали і допомогли нам, пережили всі негаразди тих страшних двох років разом з нами. Ви повинні знати, що кубинці все пам'ятають і вдячні вам за цей подвиг.

Учасники тих подій поділилися спогадами про свою нелегку службу. Пригадав свою службу на Кубі і перший заступник голови обласної ради Олександр Клепаков. Він висловив щиру подяку керівникам Куби за те, що вони не забувають про радянських воїнів, котрі допомогли відстояти незалежність їхньої країни, а в нелегкий для України час допомагають у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Вже більш як 25 тисяч українських дітей з постраждалих територій пройшли реабілітацію в лікувальних закладах Куби.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

Тепер у Держдумі й один став воїном

У Росії змінено правила проходження політичних партій до Держдуми. Партії, що набрали п'ять відсотків голосів виборців усієї країни (прохідний бал — сім відсотків), матимуть свого одного представника в парламенті. Іншими словами, 3,5 мільйона виборців будуть у Державній Думі представлені одним депутатом.

Ця ініціатива належить президентові Дмитру Медведєву. На його думку, «це дасть змогу розширити народне представництво на різних рівнях законодавчої влади». Партії-одиночки отримають багато прав: братимуть участь у формуванні виборчкомів, звільнятимуться від необхідності збирати підписи для участі у виборах.

Один із функціонерів прокремлівської «Єдиної Росії», котра становить конституційну більшість у нижній палаті, Володимир Плігін заявив «Голосу України», що «це економне і шанобливе ставлення до позиції інших людей, і все залежатиме від свідомості і творчих здібностей людини, котра стала депутатом». Іншими словами: «один у полі воїн», — зазначив він.

Загнана в катакомби російська опозиція вважає ініціативи президента і його «ручної партії» у Держдумі «знущанням над представницькою демократією». «Позбавивши доступу до ЗМІ, заборонивши мітинги, збори, реєстрацію опозиційних партій, російська влада намагається з панського плеча подарувати нам одне місце в парламенті. Нічого, крім сорому, я не відчуваю», — заявив журналістам лідер російської «Солідарності» Гаррі Каспаров.

Віктор ТИМОШЕНКО.

ТУРЕЧЧИНА

Жалоба по жертвах авіакатастрофи

У Туреччині — траур по жертвах катастрофи літака компанії «Турецькі авіалінії», що зазнав катастрофи в середу під час посадки в аеропорту Амстердама. Нині фахівці з'ясовують причини. Як стало відомо, всі три пілоти мертві. Усього в катастрофі загинули дев'ять чоловік, близько дев'яноста — поранені, шість — у реанімації. На борту перебували 134 особи, у тому числі сім членів екіпажу.

ЄГИПЕТ

Конференція з примирення палестинців

Учора в Каїрі відкрилася конференція з примирення палестинських угруповань. Прихильники руху «ФАТХ» глави Палестинської автономії Махмуда Аббаса, що контролюють Західний беріг Йордану, угруповання ХАМАС, під контролем яких перебуває сектор Газа, і деякі інші угруповання спробують відновити національну єдність. Мета переговорів — формування єдиного уряду.

АФГАНІСТАН

Загинули четверо британських солдатів

Це найбільша втрата за одну добу з грудня минулого року. Троє солдатів стрілецького батальйону загинули в провінції Гилменд, коли їх броньований «Лендровер» наїхав на міну під час супроводу автотранспорту. Четвертий загиблий, морський піхотинець, помер у госпіталі від кульового поранення, отриманого під час патрулювання поблизу міста Сангін.

Олеський замок (Львівська область) через борги відключено від опалення та електроенергії, *повідомляє наш власкор Ірина ЄГОРОВА*

У НОК вшановують пам'ять видатного діяча олімпійського руху України Володимира Кулика

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/8 фіналу. Перші матчі. 25 лютого.

«Реал» (Іспанія) — «Ліверпуль» (Англія). 0:1. Мадрид. Стадіон «Сантьяго Бернабеу». **Гол:** Бенаюн, 82.

«Челсі» (Англія) — «Ювентус» (Італія). 1:0. Лондон. Стадіон «Стемфорд Брідж». **Гол:** Дрогба, 12.

«Вільярреал» (Іспанія) — «Панатінаікос» (Греція). 1:1. Вільярреал. Стадіон «Ель-Мадригал». **Голи:** Карагуніс, 59 — Россі, 67 (п).

«Спортінг» (Португалія) — «Баварія» (Німеччина). 0:5. Лісабон. Стадіон «Жозе Алваладе». **Голи:** Рібері, 42, 63 (п), Клозе, 57, Тоні, 84, 90.

Знайшли золото в обгортках з-під цукерок

Золоті вироби, сховані в обгортках з-під шоколадних цукерок, намагався провести до Молдови один із мешканців Росії.

Під час перевірки документів у пасажирів потяга Москва—Кишинів на пункті пропуску «Могилів-Подільський» прикордонники звернули увагу на хлопця. Той помітно хвилювався, хоча мав при собі лише одну невелику сумку. 27-річний росіянин пояснив, що їде в гості до друзів у Молдові, везе гостинці.

Під час перевірки з'ясувалося, що замість цукерок в обгортках приховані вироби із золота — п'ять пар сережок, два ланцюжки, три браслети, два кулони, перстень та хрестик. Незадекларовані прикраси вилучено і передано на експертизу, **інформує прес-служба Дністрянської митниці.**

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Президент України Віктор Ющенко привітав легендарного розвідника, Героя України, генерал-майора у відставці Євгена Березняка з 95-річчям та вручив йому орден «За заслуги» І ступеня.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Пам'яті Кулика В. В. присвячується

Пішов із життя відомий державний, громадський та спортивний діяч України Кулик Володимир Васильович.

Обіймаючи високі комсомольські, партійні, державні, профспілкові та спортивні посади, він завжди був палким патріотом Батьківщини, шанувальником української історії та культури, приділяв велику увагу покращенню умов життя та здоров'я людей.

Кулик В. В. народився у 1930 році на Львівщині, де провів шкільні роки. Після закінчення Львівського державного педагогічного університету багато років працював на виборній, комсомольській, партійній та профспілковій роботі, віддаючи свій яскравий організаторський талант патріотичному та фізичному вихованню молоді.

Навічно вписано в історію українського спорту ім'я Володимира Васильовича Кулика як одного з організаторів становлення та розвитку фізичної культури і спорту в Україні. Понад 8 років він очолював Раду Союзу спортивних товариств і організацій України. Він — заслужений працівник фізичної культури і спорту України.

Велика роль Володимира Васильовича у створенні Національного олімпійського комітету України. Він почесний член НОК України, нагороджений найвищою нагородою України — Орденом Міжнародного олімпійського комітету, один з організаторів та активний учасник розвитку ветеранського руху у сфері фізичної культури і спорту.

Рішенням Ради ветеранів фізичної культури і спорту при Мінсім'ямолодьспорті та НОК України від 10 лютого 2009 року Кулика Володимира Васильовича посмертно занесено до складу Ради як почесного члена Ради ветеранів фізичної культури і спорту України.

Пам'ять про палкого патріота нашої держави назавжди залишається у серцях всіх, хто знав Володимира Васильовича і працював з ним разом.

За дорученням Ради ветеранів фізичної культури і спорту при Мінсім'ямолодьспорті

Михайло БАКА.

Прокурори проти «сором'язливих злодюжок альхенів»

Стан дотримання законодавства про соціальний захист інвалідів та прокурорського нагляду з цих питань 25 лютого розглядали на розширеному засіданні колегії Генеральної прокуратури. У ньому взяли участь прокурори областей, голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич, заступники міністрів праці і соціальної політики, транспорту та зв'язку, охорони здоров'я, освіти і науки, регіонального розвитку та будівництва, директор Фонду соціального захисту інвалідів.

За рік до органів прокуратури надійшло близько шести тисяч скарг від інвалідів з усіх регіонів України, повідомила заступник голови відомства Тетяна Корнякова — основний доповідач з цього питання. «І зрозуміло, чому люди звертаються саме до нас», — пояснила вона. Натрапивши на байдужість, а то й відверту наругу над правами, визначеними законодавством, інваліди покладають надії на органи прокуратури як на останню інстанцію. Пані Корнякова ознайомила присутніх з невтішною статистикою: кількість інвалідів в Україні невпинно зростає: щороку цю «регулярну армію» поповнює приблизно 220 тисяч осіб. Нині вона становить 2,6 мільйона осіб, з яких 168 тисяч — діти.

Перевірки виявили порушення майже в усьому спектрі: людей з фізичними та психічними вадами дуже часто безсовісно використовують ті, хто за посадовими обов'язками повинен ними опікуватися: їх ущемляють у житловому, пенсійному, медичному забезпеченні, у пільговому проїзді, безперешкодному доступі до будівель та транспорту (з'ясувалося, що пандусами не обладнано навіть більшість установ соціального захисту та медико-соціальних експертних комісій (!): якщо людина не може зайти в приміщення, де мають підтвердити її статус інваліда, про що можна казати?). Великі проблеми з працевлаштуванням, трудовою та соціальною реабілітацією. Чиновники зловживають на кожному кроці: вони привласнюють гроші інвалідів, торгують їхнім «статусом», безплатними за законом ліками, а придбання колясок та інших технічних засобів для людей з обмеженими можливостями взагалі супроводжується грандіозними аферами. Одне слово, в намаганні нагріти руки на чужій біді духовні каліки забувають і про Суд Божий, і про контроль земний — прокурорський нагляд.

Тим часом за минулий рік та за два місяці нинішнього, запевнила Тетяна Корнякова, у сфері соціального захисту прав інвалідів прокурори порушили 226 кримінальних справ, з яких 103 направлено до суду. До відповідальності притягнуто 1,8 тисячі посадових осіб, відшкодовано 25 мільйонів гривень. Генпрокурор Олександр Медведько зобов'язав підлеглих ще ефективніше здійснювати прокурорський нагляд з питань, обговорених на розширеній колегії.

Голова Комітету Верховної Ради у справах ветеранів, пенсіонерів та інвалідів Валерій Сушкевич, подякувавши працівникам органів прокуратури за увагу до проблем людей з обмеженими можливостями, зазначив, що вперше це питання розглянули системно і зробили правильний наголос, відійшовши від радянського підходу. За нього, пояснив пан Сушкевич, головне було матеріально допомогти інвалідові. Специфіка нашого часу потребує іншого — забезпечити його такими само правами, що їх має здорова людина. Залишилося побажати, щоб системність прокурорського нагляду за дотриманням законності в соціальній сфері поєдналася із систематичністю. Тільки так можна зупинити загребущі руки описаних ще Ільфом-Петровим «блакитних злодюжок» — сучасних «альхенів-сашхенів».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У волинських лісах знову з'явилися рисі

Питання, чи є в лісах Волині рись, давно дискутується серед місцевих природолюбів. Останні роки цього далекого родича тигрів і левів мисливцям та екологам не доводилося зустрічати.

І ось нещодавно директору Ковельського спеціалізованого лісогосподарського акціонерного товариства «Тур» Петрові Смалю в лісі неподалік Поворського озера пощастило побачити рись. Сліди звіра зафіксували і в лісовому масиві Маневицького держлісгоспу, на території Черемського природного заповідника, що межує з Рівненським природним заповідником. Дещо раніше бачили їх і в Городоцькому держлісгоспі. Така інформація дарує надію, що популяція цього рідкісного звіра на Волині буде зростати.

Відомий на Волині мисливствознавець Орест Король налаштований менш оптимістично:

— Бувають випадки, коли поодинокі особини звіра в пошуках пари можуть проходити десятки і навіть сотні кілометрів, — зауважує Орест Євгенович. — Від Поврського до Черемського, двох крайніх точок, де бачили рись або її сліди, якихось сорок кілометрів. Для звіра подолати таку відстань — не проблема. Вісім років тому на дачний масив «Дружба», що в Луцьку на вулиці Володимирській, забрів самець благородного оленя. Долаючи різні перешкоди, між дачними ділянками, він зазнав важких травм і загинув. Перед тим його бачили поблизу села Озютичі Локачинського району. Природний інстинкт до продовження роду змусив його подолати понад півсотні кілометрів. Чи не спостерігаємо ми за подібними рейдами рисі?

Більш обнадійливу інформацію щодо перспектив збільшення популяції рисі на Волині почув від начальника мисливського відділу обласного управління лісового та мисливського господарства Руслана Люшука.

— Влітку минулого року працівники лісової охорони Городоцького держлісгоспу бачили на піску відбитки лап дорослої рисі з двома кошенятами, — зауважує Руслан Володимирович. — Цієї зими наші мисливці бачили сліди самки рисі. Переконаний, що рись є. Побачити її важко ще й тому, що це хижий звір веде утаєний спосіб життя, його сліди знаходять у віддалених і глухих лісових нетрях, болотах. Рятує його й те, що живиться рись переважно зайцями і гризунами, не нападає на свійську худобу чи великого лісового звіря. Тому місцеве населення не відчуває до нього неприязні. Все це дає підстави сподіватися, що з кожним роком кількість особин цього рідкісного хижака на Волині буде зростати.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото з сайту www.karpati.com.ua

За рік до органів прокуратури надійшло близько шести тисяч скарг від інвалідів з усіх регіонів України

Що? Де? Почім?

ПРОГНОЗНІ ЦІННИКИ БЕРЕЗНЯ

Споживчі ціни регулюватиме попит. Торгівля буде вимушена зважати на платоспроможність покупця і зниження купівельної активності. Однак політика на зниження цін виявиться нерезультативною через стійкі девальваційні очікування, високі ціни на газ, витрати Держказначейства на покриття дефіциту держбюджету, недостатню кількість вітчизняних товарів для імпортозаміщення. Я виходжу з того, що Україна одержить другий транш кредиту від МВФ, парламент реанімує норму про обов'язковий продаж 50 відсотків валютних надходжень, а імпортні товари подорожчають з огляду на нові митні ставки.

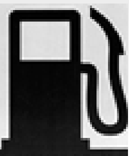

БЕНЗИН *(високооктановий) — середня вартість літра А-95 зросте на 40—50 копійок, до 6,10 гривні за літр; А-76 — на 15—20 копійок, до 5,50 гривні;* **ДИЗПАЛЬНОГО** *— на 20—30 копійок, до 6 гривень.*

Причиною цінової корекції стане посівна, нестабільні ціни на бензин та нафту на світовому ринку, поява спекулятивної маржі операторів ринку у вартості дизпального, яка мала місце й у лютому. Як і раніше, в пропозиції переважатимуть нафтопродукти, завезені по імпорту.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Торік попит на іноземну валюту перевищив пропозицію на 6,1 мільярда $ (дані Нацбанку). Третина платіжних засобів в обігу номінована в американській валюті. Відтік депозитів з банківської системи, який розпочався в останньому кварталі минулого року, справлятиме додатковий тиск на споживчий ринок до кінця першого кварталу цього року. Попит на споживчому ринку згасатиме поступово, завдяки великій кількості грошей поза банками і перетіканню торгівлі з торговельних мереж на комунальні ринки.

БОРОШНО *— подорожчання середніх роздрібних цін на 5—7 відсотків.*

На жаль, уряд не має ресурсу для дотування споживачів, а не виробників. Пропозиція зерна на ринку неабияка, а Аграрний фонд має достатній резерв борошна для виробництва хлібобулочних виробів. Я виходжу з того, що уряд збереже державне регулювання цін на масові сорти хліба, всупереч вимогам пекарів, але знизить відпускні ціни на борошно. Однак роздрібна торгівля, передусім торговельні мережі, підніматимуть ціни.

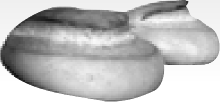

ХЛІБ БІЛИЙ, *першого сорту — подорожчання на 6—7 відсотків,* **ЖИТНІЙ** *— подорожчання на 5 відсотків.*

Хлібопекарні, на мій погляд, знайдуть спільну мову з місцевими органами влади щодо підняття цін на хліб, бо кредитна підтримка галузі надійде із запізненням, а економічні передумови для цінової корекції цілком очевидні.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Економічну доцільність підміняє політична. Торік кредитна підтримка сільгоспвиробника зросла проти цього року удвічі, але хліб, молоко, м'ясо виробники продавали за цінами, які не дотягували до собівартості. Цього року в цінах закладено видатки за користування кредитами, але доводиться протестувати проти адміністративного стримування цін. Того й дивись, бренд «соціальний» замінять на «виборний».

КРУПИ *— подорожчання на 10—20 копійок на кілограмі.*

Оскільки ціни на крупи у торговельних мережах доволі високі, споживач віддаватиме перевагу базарам. Гречка дорожчатиме найшвидше.

ОВОЧІ *— подорожчання на 20 відсотків,* **ФРУКТИ** *— подорожчання на 30 відсотків.*

Сезонне подорожчання буде й відчутніше, й триваліше, ніж торік. Це пов'язано з подорожчанням енергоносіїв і засобів захисту рослин для тепличних господарств, кредитною кризою, а також з психологією приватника — покрити свої видатки за рахунок пристойного виторгу.

МОЛОКО *(оброблене)— подорожчання на 10 відсотків.* **МАСЛО ВЕРШКОВЕ** *— подорожчання на 20 відсотків.*

Падіння виробництва і молока, і масла у січні-лютому логічно спричинить їх подорожчання навесні.

РИБА, МОРЕПРОДУКТИ *— подорожчання на 20 відсотків.*

Надходження по імпорту скоротяться через встановлення тимчасових ставок імпортного мита, але не настільки, щоб змінити загальний ціновий тренд. Поза тим вітчизняна продукція не подешевшає через небажання втрачати прибутки.

М'ЯСО *— подорожчання на 15 відсотків.*

Я зважаю на істотне скорочення надходжень по імпорту, куцу пропозицію яловичини і свинини внаслідок падіння обсягів виробництва переробної галузі у січнілютому і, звісно, на природне скорочення попиту з боку покупців через падіння купівельної спроможності. Але це не зупинить продавців від покриття своїх збитків на одиницю продукції і фіскальних видатків за рахунок підняття цін. На це, зокрема, вказує зростання закупівельних цін у січнілютому.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Одна з причин, чому уряд гальмує внесення змін до бюджету країни, — невизначеність з державними видатками на підтримання соціальних стандартів. На початок лютого в центрах зайнятості було зареєстровано 930 тисяч безробітних, які могли розраховувати на 85 тисяч робочих місць. Тобто на кожне робоче місце претендувало 11 осіб. Дуже приблизна статистика, оскільки на Черкащині — 77, на Івано-Франківщині — 48 тощо. Поки що експерти можуть прогнозувати, що за цей рік безробітними стане 8—9 відсотків економічно активного населення, але вже за підсумками першого кварталу картина може бути іншою.

ЦУКОР *— подорожчання на 20 відсотків.*

Відсутність кредитних і обігових коштів змусить цукрозаводи або підвищувати гуртові ціни, або переходити на бартерні та давальницькі схеми. Я вважаю, що вже в посівну ми побачимо й те, й інше.

АЛКОГОЛЬ*: коньяки подорожчають в середньому на 10 відсотків, горілка подешевшає — на 3—5, а пиво — додасть у ціні 15 відсотків.*

Коньяк дорожчатиме, як і в лютому, непомітно, але впевненно, щоб не шокувати різким подорожчанням улітку, коли зростуть акцизи, горілка — дешевшатиме через зниження купівельної спроможності споживача, а пиво дорожчатиме, бо сезон й тому що воно пиво.

ЛІКИ *— подорожчання на 5 відсотків.*

Я виходжу з того, що безпрецедентно високі ціни на ліки почнуть у березні вгамовуватися під тиском контрольних органів і протестів громадськості, які відбулися у січні-лютому. Моя упевненість до того ж базується на відновленні рівнів рентабельності і торговельних націнок на медпрепарати. Гроші в галузі охорони здоров'я використовуються вкрай неефективно. Не виключаю, що парламент найближчим часом урегулює проблему з оплатою медичних послуг і скоротить список споживачів, які мають право на безплатні ліки.

ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ *— подорожчання в середньому на 5 відсотків.*

Подорожчають дотепер збиткові пасажирські перевезення на залізниці (1,5 відсотка), на комунальному й авіатранспорті (10—15 відсотків). Не виключаю, що на залізниці запрацює система сезонних знижок на залізничні квитки, а деякі місцеві органи влади ініціюватимуть скорочення пільгових категорій пасажирів.

ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ *— подорожчання на 30 відсотків.*

Фініш опалювального сезону стане стартом чергового тарифного ралі в комунальному секторі. Це тим більш актуально цьогоріч, оскільки будь-який збій у взаєморозрахунках НАК «Нафтогаз України» з «Газпромом» обіцяє, поперше, ускладнити фінансові проблеми компанії, подруге, — похитнути й без того відносну стабільність на валютному ринку.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС *— 7,95 гривні за $.*

Я виходжу з того, що Нацбанк і надалі боротиметься з курсовою нестабільністю жорсткими адміністративними методами, тримаючи курс гривні проти американської валюти не вище 8 у першому кварталі. Але, якщо МВФ відмовить Україні в другому транші кредиту, Нацбанк буде вимушений визнати свою помилку в курсовій політиці на фініші минулого й на старті цього року.

Сергій ВЛАД.

ЛЮТНЕВИЙ МОНІТОРИНГ РЕГІОНІВ

ЧЕРНІГІВЩИНА

А риба дешевшає

Ціна ходової паляниці за місяць підстрибнула з 2,4 до 2,7 грн. Приватний підприємець Ольга зазначила, що кілька днів тому піднялася на 30—40 відсотків вартість соусів, кави, чаїв. Особливо зросли ціни на цукерки. Також підвищилися на 70 копійок — 1 гривню ціни на рибні консерви, шпроти, масло, ковбаси, соки.

Але є і сезонні зниження цін. Так, подешевшали на 4 грн. помідори (за 11 грн.). Яйця можна придбати за 4,80 грн. (невеликі) та за 6,20—6,60 грн. Оселедець продають за 16,3 грн. (було днями 18,5), піленгас, карась — за 10 грн. (було 12).

Ціни на картоплю, моркву тримаються в межах 2—2,5 грн., капусту — 1,5—2 грн. (щоправда, останню дешевше купити в супермаркетах), часник — 10—15 грн., яблука — 5,50—6,50 грн., олію — 7,5—11 грн. Вартість м'ясного продовольчого блоку поки що стабільна. Свинину реалізовують за 34—50 грн., телятину — 25—45 грн., сало — по 30—40 грн. Кілограм курячого м'яса коштує 15 грн. Літровий пакет молока в магазині купують за 4,55 грн., а на базарі — за 4 грн. Кілограм сиру в Чернігові продають за 16—20 грн.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Нині не до ресторанів

Базари і супермаркети Івано-Франківська помітно спорожніли. Схоже на те, що тенденції січня, протягом якого населенню продали споживчих товарів у порівняльних цінах на 7,7 відсотка менше, ніж за січень 2008 р., лише загострилися. Зрозуміло, ціни зростають, купівельна спроможність населення падає.

Ціни на продукти харчування та безалкогольні напої підвищились на 3,2 відсотка. Найбільше (на 10,7 та 9,6 відсотка) подорожчали фрукти та овочі. На 2,9—7,4 відсотка підвищилися ціни на рибу та продукти з риби, безалкогольні напої, м'ясо і м'ясопродукти. Водночас на 0,4—8,9 відсотка подешевшали яйця, маргарин, олія, шоколад, крупи (пшоно, перлова, ячна, гречка, манка, рис).

Ціни (тарифи) на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива зросли на 2,9 відсотка.

За предмети домашнього вжитку, побутову техніку іванофранківці платили на 5,6 відсотка більше, ніж рік тому, в тому числі, за килими та інші види покриттів для підлоги — на 12,4, за мікрохвильові печі — на 10,2, за холодильники — на 8,5, обігрівачі — на 6,7, пилососи — на 5,9, пральні машини — на 5,3 відсотка.

На 7,4 відсотка дорожчою стала охорона здоров'я.

Дарина НАЗАРЧУК.

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

Радує тільки капуста

Спостереження за зростанням цін, що їх здійснюють фахівці головного управління статистики в області, свідчать про те, що головні продукти в споживчому кошику дорожчають не щодня, а щогодини. Порівняно із січнем ціни на сільгосппродукти на ринках області підвищилися на 39 відсотків. Особливо помітне зростання цін на продукти тваринництва — воно становить 51 відсоток. Рекордно зростають ціни на рис, сало — в середньому вони підскочили в 2,7 разу. На 49 відсотків збільшилися ціни на свинину, яловичину і баранину. Картопля, олія вершкова, м'ясо птиці, бринза, сметана також дорожчають щодня.

Утім, на капусту свіжу вони впали на 40 відсотків. Подешевшали крупа гречана, капуста квашена, петрушка, яблука та олія. Саме зниженням купівельного попиту експерти пояснюють, зокрема, дешевизну капусти свіжої, крупи гречаної і яблук.

На багато які сільгосппродукти одеські ціни значно вищі за ті, що у Вінниці, Миколаєві та Херсоні. Приміром, борошно пшеничне в Одесі продається за ціною 3,53 грн., а в Миколаєві — 2,85 грн., у Вінниці — 3,05 грн. Середня одеська ціна одного кілограма цукру — 4,13 грн., а в Миколаєві його можна купити по 3,7 грн., у Вінниці — 3,9 грн., у Херсоні — 3,7 грн. Свинина в Одесі продається за ціною 46,5 грн. за кілограм, у Херсоні — 40 грн., у Вінниці та Миколаєві — 39 грн. Кажуть, мовляв, в Одеському регіоні середня заробітна плата вища, ніж у сусідніх регіонах. Але ж пенсія у всіх категорій тих, хто її отримує, практично однакова по країні.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Менше і покупців, і товарів

Уперше за останні десять років в області різко знизилися реальні зарплати та пенсії. Кожен працюючий мешканець регіону внаслідок інфляції втратив у середньому 394 гривні зарплати. Середня пенсія за рік зросла на 21 відсоток, тоді як споживчі ціни стрибнули на 24 відсотка, тож старше покоління також недораховується доходів.

На основні продукти харчування ціни в Донецьку суттєво не змінилися. Виняток становлять імпортні фрукти та тепличні овочі: цитрусові, огірки, помідори тощо протягом місяця подорожчали на 10—15 відсотків. Торгівці пояснюють це зростанням курсу долара. Вражає діапазон цін на куряче яйце: від 3,50 до 8 грн. за десяток, залежно від розміру. Картоплю, моркву, буряк, цибулю продають по 3—4 грн. за кілограм. Майже зрівнялися в ціні яловичина та свинина: 42—45 грн. за кілограм, зросла вартість птиці у ринкових торгівців: курка — до 18 грн. за кілограм, філе — до 27. У супермаркетах курятина на 1—2 гривні дешевша. Однак про скорочення виторгу у великих магазинах свідчить згортання мереж, передусім у невеликих містах. У групі непродовольчих товарів відчувається «вимивання» багатьох позицій: у магазинах не приховують, що запаси імпортної техніки чи будівельних матеріалів не оновлюються через непередбачуваний валютний курс, відсутність кредитів та низьку купівельну спроможність населення.

Ліна КУЩ.

«Ми — раби, і навіть не знаємо чиї», — так каже

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На що живете, панове?

На що живуть ці люди — невідомо. Коли останній раз працівники ЛАЗу пікетували обласну раду, відкрито запитувала: на що ви живете? Люди, соромлячись, зізнавалися, що існують хто на пенсію батьків, хто на дрібні приробітки. То сусідам кран поремонтують, то замок у дверях... А більшість живе тим, що зібрали з городу. Богдан Малець на таке запитання спочатку відвернув голову, а потім, різко обернувшись, із неприкритим роздратуванням вимовив: «Ви мене питаєте, на що живу?! 35 років віддав заводові, підлітком сюди прийшов. Гріх сказати, але добре, що маю третю групу інвалідності, то мені 500 гривень пенсії виплачують. Інакше б уже давно з голоду помер. А те, що в гуртожитку мешкаю — окрема розмова. Нас таких чимало — в трьох гуртожитках автобусного на пташиних правах живемо, кожного дня господарі можуть викинути — їхня власність...»

Тоді мене приємно здивувала одностайність людей — вони всі попрямували до будинку, де проходило засідання обласної ради, вимагаючи якихось конструктивних дій влади. А за два дні тому, коли приїхала в один із гуртожитків автобусного, жахнулася дивовижній заляканості людей. Просили: «Боже борони прізвище називати, боїмось, що звільнять. А куди підеш? До пенсії залишилось зовсім нічого...» Жалілися, як легко розбити наших людей. Хтось працює, але більшість — у простої. Одним по 20—30 гривень дають, а іншим нічого — тим, кажуть, що до суду подали за невиплату зарплати. «І вже за тих 20 гривень один на другого вовком дивляться. І засуджувати за це не можна, бо вдома діти голодні й сам голодний. Боргів у кожного — купа, а віддавати з тих куценьких гривень неможливо. Раби ми. Раби! Хоча чиї раби, самі не знаємо...» Цей монолог, упевнена, закарбується в пам'яті. Бо не сльоза котилася по обличчю чоловіка, а судорога майнула — що ще трагічніше.

Варто подивуватися сталевому терпінню галичан. Неможливо уявити, що подібне (така тривала невиплата зарплати) сталося б із шахтарями, й вони не вдалися б до кардинальних дій. У Львові ж намагалися робити все за законом. Кілька разів зверталися до голови облдержадміністрації. Ось запис розмови з Марією Красневич, колишнім головою профспілки автобусного, яка звільнилася кілька днів тому, так і не дочекавшись виплати зарплати. «Третього червня на території заводу провели мітинг з вимогою про погашення заборгованості. Потім повторно — першого липня, а наступного дня прийшли під стіни обласної адміністрації. До нас вийшов голова Львівської адміністрації Микола Кміть. Пообіцяв, що протягом місяця, якщо гроші не виплатять, то вдасться до кардинальних дій. Однак уже минуло два місяці, і ні слуху ні духу...» Запис серпневий, отже лише через п'ять місяців вісьмох представників заводу майже з боєм допустили до голови. Мене ж, коли зайшла разом із ними, Микола Кміть попросив вийти — не для преси розмова. Потім робітники дивувалися — «і чого це, йшлося ж про все те, що відомо з офіційних звернень...»

А офіційними зверненнями від профспілок, трудового колективу до представників влади можна закласти цілий стіл. У всіх зверненнях текст схожий: «Допоможіть отримати зарплату, зберегти завод, відстояти економічну незалежність України!». Ось звернення від 3 квітня до заступника голови Львівської держадміністрації Т. Федака, червневий лист до Прем'єр-міністра, серпневий — до прокурора Сихівського району, ось зовсім нещодавні, один — до очільника Служби безпеки України у Львівській області, другий — до Президента України. Колішата ж закрутилися лише тоді, коли влада зрозуміла, що до пожежі зовсім недалеко.

Податкові пільги є, а далі хоч не розцвітай!

Сьогодні мене можуть запитати: досягли ж свого люди — чого ж тему в спокої не залишите? Президент уже доручив роботу над питанням ЛАЗу першому заступнику голови секретаріату Президента Олександрові Шлапаку. Зарплату почали виплачувати (якщо це можна назвати зарплатою), і навіть нещодавно депутати облради погодились із пропозицією звільнити «Львівелектротранс» від сплати земельного податку за умови, що тролейбуси, які підприємство планує цьогоріч закупити, будуть придбані саме у виробника Львівщини. Перед тим львів'яни чогось купили луцьку продукцію.

А ще з'явилося повідомлення, що Львівська обласна прокуратура скасувала два накази про відправлення працівників ЛАЗу в неоплачувану відпустку. Крім того, триває розслідування у кримінальній справі за фактом невиплати заробітної плати. Прокуратура прийняла рішення заарештувати майно ЛАЗу — кілька готових одиниць техніки — з метою подальшого продажу та скерування грошей на зарплату та на погашення заборгованості Пенсійному фонду. Ось із цими автобусами тепер велика проблема, в якій знову ж «коні винні» — робітники, які звернулися до суду. Через них, нерозумних, прокуратура була змушена арештувати майно. А автобуси ж потрібно відправити до Києва, щоб вчасно виконати замовлення. Буцімто якщо буде виконано це замовлення, є хоч якась надія, що прийде інше, мало не вдесятеро більше. Тобто утворилося коло, розірвати яке складно. Це можна зробити лише коштом простих працівників. Сьогодні, дивлячись на цих сумних людей, складно уявити, що це були колись шановані і високооплачувані робітники.

Люди вже майже нікому не довіряють, а серед тих, кому ще вірять, — Степан Давидяк, колишній директор заводу, а нині — голова депутатської комісії по роботі ЛАЗу, створеної нещодавно в області. Він із сумом зізнавався: «Влада надто довго себе позиціонувала безсилою, такою, що нічого не може зробити, щоб допомогти людям...»

А зробити можна було вже давно. Згадаймо хоча б приватизацію, умови якої розроблялися в Києві спеціалістами Фонду держмайна. У 2005-му прокуратура Львівської області надіслала ініціативній групі акціонерів ВАТ «ЛАЗ» листа: «...Встановлено, що організована група осіб у Києві під час приватизації ВАТ «ЛАЗ» здійснила легалізацію коштів, отриманих злочинним шляхом, для чого вони придбали ТОВ «Т.» і ТОВ «С.». Надалі посадовці названих товариств... вчинили цивільно-правові операції з коштами й майном, здобутим явно злочинним шляхом, та, зловживаючи службовим становищем, скоїли службову підробку, подавши до конкурсної комісії неправдиві документи».

До того ж повідомлялося, що ще 19.11.2002 р. Генпрокуратурою України порушено кримінальну справу, яку скеровано в прокуратуру Києва. Чим справа закінчилася, ніхто зі львівських автобусобудівників сьогодні не знає. Знають лише, що перші власники через два роки продали контрольний пакет акцій громадянину Росії Ігорю Чуркіну. А постановою Кабміну від 17 липня 2003 року було затверджено інвестиційну програму ЛАЗу. Її метою проголошувалися «забезпечення внутрішнього ринку новою технікою, модернізація наявного виробництва, впровадження нових технологій, створення додаткових робочих місць». Обіцяно було інвестувати більше 30 мільйонів доларів США. За таку обіцянку держава давала заводові податкові пільги аж до 2008 року.

Нині у багатьох виникає і таке запитання: чому держава не контролювала ці інвестиційні зобов'язання? Кількість випущених автобусів падала з року в рік. Кількість працівників також скорочувалася. Кредиторська заборгованість росла, як на дріжджах. А от бурхлива діяльність ішла повним ходом. Автобуси возили на виставки в Москву та Київ, вони отримували призи і грамоти. Та у Львові всім було відомо, що возили дослідний, тобто єдиний екземпляр...

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Днем заснування Львівського автобусного заводу вважається 21 травня 1945 року. Протягом майже десяти років будувалися його корпуси, і одночасно випускалася промислова продукція. У 1956-му експериментальний цех випустив першу спроектовану фахівцями заводу модель автобуса ЛАЗ-695, а з наступного року почався їх серійний випуск. Аналогів таких автобусів у СРСР на той час не було. Відтоді завод став флагманом вітчизняного автобусобудування.

В 1994 році на базі підприємства було створено ВАТ «Львівський автобусний завод», контрольний пакет акцій якого належав Фонду держмайна України. З 2001 року завод набуває статусу приватного підприємства з колективною формою власності.

У лютому 2007 року на ТОВ «Львівські автобусні заводи» вперше в Україні створена і впроваджена у виробництво конструкція нового покоління міського автобуса з низьким рівнем підлоги великої місткості (довжина 18,75 метра, 182 пасажири), яким розпочато розвиток нового напрямку автобусобудування під маркою ЛАЗ. У травні 2007 року створено міський автобус довжиною 10 метрів на 93 пасажири; у серпні — довжиною 13,2 метра на 110 пасажирів. У квітні 2008 року конструкція цих моделей була схвалена міжвідомчою комісією та почався їх серійне виробництво.

Протягом літа 2008 року велася модернізація автобусів з метою встановлення на них двигунів екологічних стандартів Євро-4 і Євро-5. Навесні 2008-го приступили до розробки нового приміського автобуса А141.

* НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО

Не всі поспішають на волю

У центрі Одеси практично пліч-о-пліч розташовані три виправно-трудові колонії та слідчий ізолятор. Там за високенними парканами з вишками по периметру йде своє, підвладне суворим правилам життя. Позбавлені волі громадяни відбувають там покарання за вчинені злочини. Багато хто з них підпадає під дію Закону України «Про амністію» і має реальні шанси отримати путівку в нове життя.

Начальник управління Державного департаменту України з питань виконання покарань в Одеській області Олександр Галинський розповідає про те, що дія закону поширюється на 723 засуджених. Але на волю вийдуть тільки 159 ув'язнених. У тому числі 33 жінки. 20 ув'язненим скоротять термін перебування в неволі удвічі, 564 амністовані — це особи, засуджені умовно.

Оголошення про набрання чинності Законом України «Про амністію» наробило, скажемо так, чимало шуму в Одеській області. Поповзли чутки, безглуздіше й страшне одна за одну: мовляв, на волю вийдуть рецидивісти, маніяки та вбивці, а тому криміногенна ситуація в регіоні різко погіршиться.

— Усі ці розмови — чутки та й годі, — розповів «Голосу України» Олександр Галинський. — По-перше, рішення про амністію приймає суд, і не кожен ув'язнений може бути представлений для амністування. По-друге, визначена категорія засуджених (і вона, повірте мені, дуже велика), які не підлягають амністії. Йдеться про засуджених, котрі мають довічний термін, а також про тих, хто був засуджений двічі й більше разів.

Мій співрозмовник навів такий приклад: 12 осіб, які підпадали під дію Закону «Про амністію», від неї відмовилися. Чому?

— Відмовляються від неї тому, — розповідає Олександр Іуліанович, — що такий шанс дається лише один раз. Якщо людина не впевнена в собі, вона просто «зберігає» такий шанс на наступний раз. Відмовля-

робітник колись славетного ЛАЗу...

— Бачив це хтось чи ні? — запитую в Степана Давидяка.

— Нікому це не було цікаво. На рівні місцевої влади ніхто точно виконання зобов'язань не відслідковував. За запевненнями тодішнього начальника головного управління промисловості пана Сороки, «там усе добре, проблем немає». Пан Олійник, тодішній голова облдержадміністрації, теж увесь час повторював: усе добре. Я ж звертався з листами і до тодішнього глави облдержадміністрації, і в Фонд майна, і в Кабмін. А скільки вже статей написав, наголошуючи — завод не розвивається, інвестиції не йдуть. Та мене, на жаль, ніхто не чув.

Це ж ніби так зрозуміло — є базові підприємства, які є кістяком будь-якого регіону. Такі підприємства мають бути на особливому контролі влади. Адже кожен рік складаються плани на наступний рік, згідно з аналізом року попереднього, і влада має якось реагувати — задовольняє її те, що робиться, чи ні. Якщо, наприклад, завод не розвивався після приватизації, не нарощував обсяги виробництва, згідно з інвестиційними зобов'язаннями, то чому на це закривати очі?

Благословляємо свою бідність...

Загалом дуже цікаві речі відбуваються в нашій благословенній державі. Випускає, приміром, наприкінці минулого року Львівська облдержадміністрація брошурку під назвою «Регіональний конкурентний продукт». Після вступу розміщено перелік «конкурентної продукції машинобудування Львівщини». Під номером першим — ЛАЗ, під номером другим — «Автонавантажувач», третя позиція у «Львівсільгоспмашу». І так можна пройтися по кожному розділу брошури. Для чого і кому потрібне було видання, яке нічого, крім сумної усмішки, викликати не може?

Практично всі заводи, за які сьогодні йде війна, стоять на «золотих» землях, мало не в центрі Львова. Під автобусним, що мав близько 70 гектарів, залишилося трохи більше 50-ти. На щастя, місто не передало у власність землю. А то нині б узагалі не було предмету суперечки. За заводом, певно, вже б давно загуло... Як, приміром, за іншим львівським заводом. Ще навесні він ніби мав портфель замовлень на кілька років, активно працював. Але власники, викупивши землю, перекинули його на інше місце, а виробництво не відновили. Завод закривають, працівників звільняють, руйнуються долі людей.

Сьогодні мені не хочеться зосереджуватися на Ігорі Чуркіні. Він — громадянин Росії, бізнесмен, який переслідує свої комерційні цілі. І це правильно. Однак під численними документами, які супроводжували діяльність і ЛАЗу, й інших львівських підприємств, стоять підписи українських громадян. І не без їхньої допомоги відбувалися численні скандали.

Кожного разу, коли виникає скандал (із постачанням автобусів, раптовою зміною ціни для споживача чи ще якимсь неподобством), вище керівництво ЛАЗу заявляє про підступність «деструктивних сил». І навіть коли працівників заводу вже у січні цього року на територію не пустили, прессекретар розповсюдила в інтернет-виданнях заяву про те, що «група екстремістів, яка зацікавлена в дестабілізації роботи ЛАЗу, переслідуючи свої корисливі цілі, підбурювана деякими депутатами, не пропустила понад 350 працівників на завод, в такий спосіб зірвавши змінне завдання і відстрочивши виплату заробітної плати». А люди у відповідь кажуть, що справді перекрили вулицю, бо хотіли зайти на територію, а їх не пускали.

Що цікаво, сьогодні, дотримуючись букви закону, автобусобудівники навіть страйковий комітет утворити не можуть — через те, що триває трудовий спір, на якому наполягала профспілка, і є рішення трудового арбітражу: до 19 грудня 2008-го керівництво заводу має частково виплатити людям заборгованість за квітень та травень; до 31 грудня — за червень, липень і серпень, і до 15 березня 2009-го — за вересень і жовтень. Тобто, фактично термін виконання рішення закінчується 15 березня. І хоча порушено проміжні терміни виплати, офіційно сформувати страйковий комітет можна лише після 15 березня.

Сьогодні на розгляд Сихівського суду вже надійшло чимало позовів від працівників ЛАЗу. Лише 66 з них наразі розглянуто, і до справи взялася виконавча служба. Однак те, що є рішення суду, не означає, що люди негайно отримають гроші. Більше того, тепер працівники побоюються, що їм так само по 20 гривень тицятимуть і через суд, і судовиконавці на це погодяться. Що ж, поживемо — побачимо...

Працівники автобусного біля Львівської ОДА, в центрі — Людмила Присяжнюк, голова вільної профспілки «Автобусобудівник» Конфедерації вільних профспілок Львівщини.

Станом на 25 січня керівництво заводу заборгувало працівникам 6 мільйонів 642 тисячі гривень. А кредиторська заборгованість, як дізналася з розмов із членами ради ветеранів заводу, яка провела своє розслідування, становить 360 мільйонів. Коли завод приватизували, кредиторська заборгованість була лише 21 мільйон...

Минулого місяця пройшла інформація, що керівництво заводу планує провести скорочення допоміжних служб та інженерно-технічних працівників. Наразі начебто є рішення скоротити 56, а з часом із 75 конструкторів лишити тільки 10, в лютому ввести і контрактну форму оплати праці.

Тепер працівники впевнені, що контракти не укладатимуться з бунтарями. А більшість людей узагалі не вірить, що завод через кілька місяців працюватиме. Серйозного завантаження комплектуючими на складах вони не помітили — лише для тих автобусів, які за контрактом мають відправити у Київ.

Володимир Будзан — головний конструктор проекту міських автобусів, належить до оптимістів: «Та Ігор Чуркін вклав такі колосальні кошти у розробку проектної документації кількох чудових автобусів! Тепер усе це закинути?! У нас же чудові конструктори. Все, що за радянської влади створювалося кращого для автобусобудівників, народжувалося саме у Львові. У нас залишилися кваліфіковані робочі кадри, тобто за певних зусиль, і не без державного протекціонізму, завод може бути прибутковим. Особисто я розмовляв із кількома зацікавленими особами з різних європейських країн, вони брали до уваги й той факт, що Київ узяв у нас 14 автобусів, вони із шаленим переповненням курсують містом сьогодні, і ніхто на них не скаржиться. 15-й автобус, який мали віддати столиці пізніше, довго їздив виставками. Був у Стамбулі, Москві, куди прямував своїм ходом, а потім заїхав до Санкт-Петербурга і — на Львів!»

Мені ось що спало на думку: адже не так уже й складно взяти усю цю документацію і втілити проект в іншому, благополучнішому місці? Піти туди, де криза менш глибока, виробництво не таке енергоємне й розгорнуте на землях не таких дорогих, як у Львові? Та чи буде це вигідно Україні, Львівщині? Невже наша держава знову змовчить?...

Першого березня біля пам'ятника Шевченку у Львові планується проведення зборів акціонерів ТОВ «ЛАЗ». Вістку про це передають і письмово, і «циганською поштою». Є надія, що про свої права акціонерів згадає чимало людей. Прийдуть сюди і члени кількох профспілок автобусного. Людмила Присяжнюк, голова вільної профспілки «Автобусобудівник» Конфедерації вільних профспілок Львівщини, яка пропрацювала на заводі 29 років і нині має посаду начальника відділу технічної документації управління головного конструктора, каже: **«Тільки об'єднавшись, ми зможемо зберегти колектив, боронити свої права і, що не менш важливо, відстоювати свою гідність. Зрештою, розуміння цього потрібне не лише лазівцям, воно потрібне цілій Україні».**

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

Фото автора.

НЕОБХІДНЕ УТОЧНЕННЯ

До ради ветеранів заводу ввійшли не просто акціонери, а колишні провідні спеціалісти заводу, колишні директори, тобто люди, які знають історію заводу достеменно. У своєму зверненні до Президента України вони написали:

«Більше 76 тисяч громадян України є акціонерами ВАТ «ЛАЗ», і їм належить 1,5 мільйона акцій. Колишні та нинішні працівники ЛАЗу частину акцій отримали за майнові сертифікати, другу частину акцій працівникам давали замість зарплати. Багато працівників знімали свої заощадження і купували акції, бо сподівалися на успіхи ЛАЗу та дивіденди. А тепер акціонери змушені подавати до суду, бо Фонд державного майна України, який «продав» завод, обласна державна адміністрація та правоохоронні органи Львівщини усунулись від вирішення даного питання.

Чинне законодавство України замість захисту інтересів українського народу чомусь сприяє знищенню народного майна.

...Сподіваємось, що і наша доля Вам не байдужа, що Ви теж розцінюєте факт восьмимісячної невиплати зарплати як новітній геноцид українського народу».

Звернення прийнято на конференції трудового колективу 20 січня 2009 року. Його передав «Голосу України» Роман Пак, колишній технічний директор ЛАЗу, зі словами: «Голос України» передплачую з першого дня виходу і до сьогоднішнього. Газеті довіряю...»

АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ * НАВКОЛО АМНІСТІЇ *

ються від амністії й ті, кому до терміну завершення вироку залишилося зовсім небагато — два-три місяці.

І вже зовсім безглуздими є чутки про те, що амністія пов'язана з тим, що в Україні — криза, а ув'язнених нема чим годувати, в що взувати й одягати.

— І ці чутки — неправда, — каже Олександр Галинський. — Про жодні перебої в харчуванні ув'язнених, їхньому медичному обслуговуванні й мови бути не може.

Хоча криза не обійшла стороною й одеські виправно-трудові заклади. Торік, приміром, 90 відсотків ув'язнених працювали в будівельній галузі — на замовлення одеських компаній вони виготовляли двері, вікна, металеві грати. Сьогодні кількість замовлень зменшилася.

А як доведеться адаптуватися до нового життя ув'язненим, що вийдуть на волю, отримавши амністію? По-перше, інваліди й ті, хто не мають родичів, після амністії потраплять до спеціальних інтернатів-пансіонатів. По-друге, всім амністованим нададуть допомогу під час улаштування на роботу й у гуртожитки.

І найголовніше — ув'язненим одеських виправно-трудових закладів не загрожує переїзд із обласного центру в сільські райони. Донедавна була ідея про створення на місці одеських в'язниць і слідчого ізолятора розважально-грального центру. Уже підготували відповідний проект, почалася розробка технічної документації. Але почалася криза — й ув'язнених вирішили залишити на місці в обласному центрі. Поки що. До кращих часів?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 36 (4536)
П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛЮТОГО 2009

Управління СБУ в Чернівецькій області передало місцевому краєзнавчому музеєві нумізматичну колекцію, що нараховує 74 римські античні монети III—IV століття та 209 старовинних монет європейських держав, *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.*

У Росії на заробітках перебуває близько 3,5 млн. українців. Про це вчора повідомила заступниця керівника Федеральної міграційної служби Росії Катерина Єгорова *(Укрінформ)*

У програші обдурений, зневірений народ

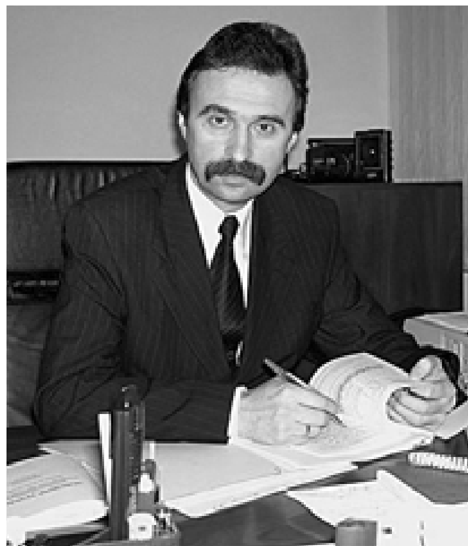

Процеси світової фінансової та економічної кризи для України є особливими і мають власний своєрідний український формат. Так би мовити, криза по–українськи.

На фоні всіх проблем, пов'язаних зі скороченням промислового виробництва, зростанням безробіття, ціновою вакханалією, поглибленою інфляцією та бюджетним дефіцитом, до нашого берега прибило ще так звану газову кризу. Майже два місяці з усіх телевізійних каналів, від «Савіка» до районної малотиражки, звучить одне: хто кого, Росія Україну чи навпаки? Але по суті в них і в нас у програші, як завжди, залишається тільки один у черговий раз обдурений і зневірений народ. Всі інші, незалежно від місця знаходження — при владі чи в опозиції, — блефують, бо дивіденди їхніх бізнесових газових афер якщо не зростають, то принаймні не зменшуються. Однак час обов'язково розкриє їхні інтриги — хто за якою «формулою» бореться за «державні» інтереси.

Закони природи не впали з неба

Дивує трохи інше: невже народним лідерам не зрозуміло, що, зрештою, відбулось і куди привела багаторічна зовнішня та внутрішня політика, до якої причетні практично всі ті, хто сьогодні при владі? Адже вони, про що стверджують закони природи, не впали з неба і не з'явилися з нічого, а перейшли з однієї форми буття в іншу. Попростому, із соціалістичної епохи в ринкове середовище, із влади у бізнес, а потім з бізнесу до великої влади, з однієї партії до блоків, рухів, фракцій, коаліцій та опозицій.

Кризові явища з'явилися в українському суспільстві не сьогодні, а з перших років державотворення у головах, думках і помислах тих, хто маніпулював свідомістю співвітчизників, обіцяючи всім достойне життя, європейський рівень культури і розвитку, даючи за це як аванс благодійний набір з кілограма гречки та пляшки олії — як-то кажуть, про всяк випадок...

Якщо прислухатись до наших буденних проблем та розмов, що проймають нас останніх десять років, усі вони зведені лише до одного: вибори, відставка, імпічмент, інфляція, розпуск. І знову вибори, відставка, «Так!» або «Ганьба!!!». За цими закликами щорічно змінюється влада, приходить і йде новий уряд, на рік, а то й менше міністри, «мери», а тепер уже й парламент і депутати.

Чи випадкова така хаотична зміна влади? Ні, абсолютно не випадкова. Це свідомо розроблена схема. Тільки при частих змінах уряду, міністрів, місцевих органів влади можливе безперешкодне грабування країни та її народу. До цього часу жоден з урядів не відповів за стан справ у державі. Під гаслами боротьби з корупцією, відокремлюючи бізнес від влади, відбувається цілком протилежне: масштаби корупції перевищили всі світові рекорди, на тлі соціального зубожіння народу Україна здобула перші місця за кількістю найбагатших осіб у Європі.

Кризові явища підповзали до України ще задовго до їх світового старту. Практично з перших років будівництва незалежності політики і влада різко розмежували ринкові перетворення на свої власні інтереси. Боротьба за економічне процвітання — це, передусім, заклик до перерозподілу власності шляхом розвалу державного сектора економіки та приватизації стратегічних об'єктів. Газ, нафта, металургія, хімічна галузь, транспортна інфраструктура, зв'язок, банківська сфера — це ті пріоритети, за які, по суті, і досі триває боротьба. Сьогодні нема жодної політичної сили, жодного політика, якого не втягнуло болото «ринкових перетворень».

Сьогодні не існує жодного лідера, за яким не стояв би бізнес, гроші, кон'юнктурні інтереси. Народ, однопартійці, прихильники, однодумці, ідеологія, віра — все це другорядне, що купується і продається.

Триває велика та небезпечна гра у себе вдома та між сусідами. Росія і США, Польща, Великобританія, Ізраїль, Франція — це далеко не всі головні фігуранти, що впливають на зовнішню та внутрішню політику України, з якими і перед якими наші лідери держави та окремі політики узгоджують, консультуються, «пританцьовують» тощо.

Спадщина, яку отримала Україна на час світової фінансової кризи, ставить під реальну загрозу втратити державність:

*** освіта, медицина, культура, які фактично збанкрутіли та самоліквідуються;**

*** армія, міліція й навіть тюрми (як атрибут будь-якої держави), що через відсутність незалежної державної політики та підтримки не в змозі законно виконувати свої функції;**

*** державний сектор у сфері промисловості катастрофічно звужується, переважна більшість стратегічних підприємств за безцінь перейшли до рук фінансових груп, олігархів та спонсорів тих самих політичних сил, що формують державну політику;**

*** земля і природні ресурси завдяки слабкій та нестабільній виконавчій і законодавчій владі поступово переходять у власність іноземних та вітчизняних монополістів, перетворюються на товар і предмет торгівлі у вирішенні всіх політичних інтриг.**

Народ — єдиний незмінний ресурс у загальнодержавному пакеті, акції якого як були знеціненими, так і залишились такими. За нього (за народ) давно вже ніхто не бореться, його (народ) навіть ніхто не питає, його доля нікого не пече і не турбує. Однак заспокоює одне: що народ, принаймні, ще не став товаром і ним поки що відкрито не торгують на ринковому просторі.

Добрі наміри, гуманні справи, політичні гасла та потуги є не чим іншим, як лукавством і спекуляцією швидкозмінної влади на всіх її рівнях.

Але варто пам'ятати уроки історії, що саме він, народ, у найкритичніші часи епохи відіграє головну, авангардну, роль у розвитку суспільства.

Усе, як у тому великому вулику: гуде, літає, кусає — немає лише результату, продукту, так званого меду, бо забагато трутнів, які дбають тільки за власний добробут, «свою країну», «свою правду», «свою долю».

Хіба світова фінансова криза заклала засади до процесів безробіття у незалежній, правовій, демократичній державі?

З року в рік практично в кожній галузі зникають об'єкти виробництва, а значить, ліквідуються робочі місця, вивільняються фахівці, формуються стихійні ринки з числа безробітних, поповнюється армія мігрантів з числа висококваліфікованих спеціалістів: медиків, освітян, молоді, військовослужбовців.

За врожаєм зернових — втрата агровиробництва

Не варто вдаватись до статистичних даних, графіків та слайдів, які на сьогодні так переконливо демонструють з екранів телебачення і парламентської трибуни. Цифри річ хоча й уперта, але відносна.

Ось реальна картина в агропромисловому комплексі. Фактичний стан села переконливо стверджує, що основу для кризи «ми» готували заздалегідь і свідомо.

Радіючи здобуткам минулорічного врожаю зернових, окремі можновладці приховують катастрофічні процеси втрати сільськогосподарського виробництва, а зникаючі щорічно українські села згортають на десятки років виробничу та соціальну інфраструктуру. Через втрату тваринницької продукції, переробної галузі в АПК, вітчизняний ринок поступово монополізують західні імпортери своєю вельми сумнівною за якістю продукцією. Наведений приклад, хоч і з бородою, наговорений і заговорений, але пляма втрати, так звана трансформація суспільно-виробничих відносин на селі, не створила жодних альтернативних форм існування, а лише прискорила процеси руйнації об'єктів освіти, культури, медицини, натомість закладено підґрунтя деградації сільського населення, як етапу формування рабської психології для майбутнього власника — пана, хана чи боярина.

Водночас пріоритетом і метою державних програм у цьому напрямку залишається гасло створення сприятливих умов для розвитку високої ефективності, конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках аграрного сектора, забезпечення продовольчої безпеки країни і, звичайно, збереження селянства, як носія української ідентичності, культури і духовності.

Добрі наміри, гуманні справи, політичні гасла та потуги є не чим іншим, як лукавством і спекуляцією швидкозмінної влади на всіх її рівнях.

Тільки при частих змінах уряду, міністрів, місцевих органів влади можливе безперешкодне грабування країни та її народу.

Ось що стверджують ті ж самі факти і статистика.

За висновками Рахункової палати України про результати аналізу державної підтримки розвитку соціальної сфери села, відсутність системної державної підтримки суспільно-економічного розвитку села, а також свідома недооцінка органами влади вкладу сільського господарства у розвиток національної економіки та його ролі в соціальній стабільності суспільства спричинили обезлюднення сільської місцевості. Тільки за 1995—2005 роки з карти України зникло 302 села.

Безробіття, через відсутність мотивації до праці, та розвал виробничої бази на селі, трудова міграція, занепад соціальної інфраструктури призвели до того, що в 2005 році в Україні науково обґрунтовані норми споживання основних продуктів харчування на одну особу було забезпечено по молоку і молокопродуктах — на 48,8%, по яйцях — на 82%, овочах — на 76%, фруктах — на 43,1 відсотка. Вдумайтесь: це в сільській місцевості, що природно покликана годувати всю країну.

При планових показниках рівень забезпечення сільських населених пунктів об'єктами соціальної сфери за скорочення чисельності сільських жителів знизився у тому ж 2005 році:

*** по середніх закладах освіти — з 50,9 до 49,7%;**

*** по закладах культури — з 60 до 58,9%;**

*** по дільничних лікарнях — з 2,6 до 2,3%.**

Лише 22 відсотки сіл мають водогони, 36% газифіковано, лише 5% мають каналізацію. Як-то кажуть, шлях до європейського розвитку змушує глибоко задуматись над такими показниками. Вони за останні чотири роки, на жаль, на краще не змінились.

Це лише одна складова у структурі загальнодержавної політики, і криза тут далеко не винна, бо основу і прихід її ще задовго готувала з року в рік демократична, народна, «українська» влада.

Далеко не найкращим є стан справ у сфері промисловості, особливо в тих галузях, які завжди були базовими для формування доходів державного та місцевих бюджетів. Під благородними закликами та рухами до загальнонародної, справедливої, прозорої приватизації держава щорічно втрачає сотні народногосподарських об'єктів, що десятки років були прибутковими і перспективними, передаючи їх майже за безцінь у приватні руки, які «нічого не крали», та нічого не доклали до основних фондів цих підприємств.

Тільки за даними Державного комітету статистики України з 14158 державних підприємств у 1997 році продовжили своє існування у 2008 лише 7213 підприємств.

На сьогодні «шаровими» для патріотів держави і спокусливими в ході приватизації стають стратегічні об'єкти та природні ресурси, що в усіх країнах є благом держави та її народу.

По суті, всі газові війни — це та ж сама картина і схема, в якій державні інтереси начебто понад усе, однак з часом із формули народ дізнається про істину, прибутки та господаря.

Транспортна галузь, енергетична сфера, машинобудування, зв'язок, хімічна промисловість та ряд інших шматків власності — все це зовсім не далека перспектива сучасних вітчизняних процесів приватизації.

Невже не парадоксальний той феномен, що з кожним роком Фондові державного майна України доводиться план широкої приватизації? Не через виробництво, а через продаж державних підприємств формується економічна політика та доходна частина бюджету.

Продати, щоб вижити, або вкрасти, щоб збагатіти. З таким підходом із кризи швидко не вийти, і з такою політикою довго терпіти не буде ніхто — ні в нас удома, ані сусіди як ліворуч, так і праворуч.

В силу різних обставин: відсутності чіткої кадрової політики, частої зміни урядів, керівництва міністерств, відомств, регіональних державних структур та практичної відсутності в цьому правонаступності і відповідальності, — проблеми розвитку сектора вітчизняного виробництва просто випали з-під державного регулювання і попали під предмет торгу, причому майже на дурничку для сучасних олігархів, нового, далеко не середнього, класу.

Технологічно відстала промисловість

У структурі промисловості домінуюче місце належить: більше 20% — металургійному виробництву; більше 18% — виробництву та розподілу електроенергії, газу та води; більше 15% — харчовій промисловості та близько 14% — машинобудуванню.

Водночас в Україні технологічно відсталими залишаються підприємства промислового виробництва, а також структура інвестицій та інновацій у їх розвитку. Доля стратегічних і пріоритетних напрямків, що покликані бути основою розвитку економіки, стала заручницею фінансових груп та кланів. За що і триває відверта, нахабна боротьба, в якій «народ» продовжує бути політичною прокладкою в газовому заслоні.

Як результат, вже у січні 2009 року порівняно з січнем 2008 року спостерігається спад промислового виробництва майже на 34 %. За даними того ж Держкомстату, спад обсягів промислового виробництва у січні 2009 року проти січня 2008-го за галузями становить:

*** видобувна промисловість — 21,4% (до грудня 2008 — 7,41%);**

*** видобуток корисних копалин — 39,2% (до грудня 2008 — 6%);**

*** у хімічній та нафтохімічній промисловості зафіксовано зменшення виробництва на рівні 49,64% (до грудня 2008 року — 23%).**

Узагалі спад промислового виробництва рік до року попереднього востаннє фіксувався десять років тому: у 1998 році спад становив 1% проти 1997 року. Найглибше падіння річного промислового виробництва в незалежній Україні було зафіксовано в 1994 році — мінус 27,3% проти попереднього року!!!

З наведених прикладів не так важко зробити висновки та знайти відповідь на актуальне запитання: чи винна в цьому криза? І взагалі — при чому тут криза? Адже за таких обставин ми до її приходу готувались усі 17 років.

Україна ввійшла у світову кризу з наявним специфічним соціально-економічним та політичним потенціалом, ознаками якого є:

*** руйнація всієї системи агропромислового комплексу країни;**

*** втрата державного регулювання стратегічних підприємств;**

*** істотне звуження і втрата промислових підприємств;**

*** кабальні умови фінансово-кредитної політики;**

*** відсутність політики розвитку малого і середнього бізнесу;**

*** високий рівень корупції, особливо в інститутах влади;**

*** розпорошення в політичному спектрі суспільства, його різкий поділ на лівих і правих, «західняків» та «східняків»;**

*** відсутність реальних політичних сил та лідерів, здатних до самостійних державотворчих дій, позбавлених залежності від фінансово-олігархічних кланів, як вітчизняних, так і закордонних;**

*** і, звісно, як завжди кинутий напризволяще народ, який єдиний патріотично налаштований до своєї держави, захисту її прав і свобод.**

Це далеко не повний перелік історичної спадщини, що накопичили політики та урядовці до світової кризи. Чому накопичили? А тому, що, по суті, політична еліта та офіційний і неофіційний бомонд країни — це єдиний стабільний чинник, який майже не змінився за всі роки незалежності. Вони головні творці та режисери «демократичних процесів», з ними працюють, ведуть і активно реалізують проекти спецслужби та іноземні спонсори.

На всіх рівнях і форматах лідери та «Бельмондо гласності» вдень під центральним куполом країни, а ввечері під «Савіком» ведуть палкі дискусії про кризу, про газ та їхню трубу, яку не можуть ніяк поділити, про акції та боротьбу з корупцією, про традиційні звинувачення, що набили оскому ще з часів Майдану: «Бандити повинні сидіти в тюрмах!», а не хизуватись у телестудіях та владних коридорах.

Однак усе, як у тому великому вулику: гуде, літає, кусає — немає лише результату, продукту, так званого меду, бо, видно, забагато трутнів, які дбають тільки за власний добробут, «свою країну», «свою правду», «свою долю».

Як довго, з ким і як «газувати» далі?

Відповідь на це запитання вже визріває в суспільстві. І варто замислитися сьогоднішнім лідерам над тим, що доки триватиме перетин їхніх інтересів, чвари і нескінченні звинувачення одне одного, ситуацією обов'язково скористається хтось абсолютно інший, той, хто ще не сидів на тій злополучній трубі. «Саме той» — який і якого виштовхне час і знову ж таки «облюбує» народ з надією на порятунок та спасіння.

Етап термінового очищення

З огляду на особливість часу, комплекс проблем у суспільно-політичному та соціально-економічному житті країни назріває етап термінового очищення від допущених помилок, очищення від політичного блуду й омани, від тих, хто свідомо руйнує загальнодержавні засади та спотворює прагнення народу до волі, достойного життя та цивілізованого рівня розвитку.

Завдання за суттю, формою та змістом надзвичайно складне, а з другого боку — просте в підходах і методах. Для досягнення мети потрібна політична воля, бажання докорінно змінити ситуацію і зрозуміти, що жити в такому стані, який є на сьогодні, означає раз і назавжди втратити державу, віднести її далеко в минуле та віддати на розпродаж землю, власність, народ і майбутнє, а такий підхід вже ніколи не простить природа, час, історія.

Як не парадоксально, але вживати кардинальних заходів прийдеться саме тим, хто привів Україну до такого стану. Це як господня кара, адже немає інших варіантів: або ми самі наведемо лад у своїй оселі, або «варяги» в черговий раз змушені будуть здійснювати профілактику в нашій країні за власним рецептом.

А що, зрештою, потрібно? Перш за все необхідно відмовитися від стереотипних підходів у системі державного управління. Цілком зрозуміло, якщо руху вперед немає, а є лише тупцювання на місці, це означає, що потрібно вишукувати інший шлях, шукати сили, засоби, ресурси і знову рухатись вперед.

Що сьогодні заважає владі навести порядок та забезпечити стабільність у розвитку? В першу чергу протиріччя та боротьба в самій владі між її гілками за монополію, повноваження, ресурси. Корупція, правовий нігілізм, політиканство, кадрова вакханалія. Всі ці фактори настільки міцно зцементувались у своєрідний конгломерат, що при таких ознаках не може бути й мови про будь-який розвиток суспільства.

А значить, необхідна реанімація влади, її термінове оновлення, зміна системи і методів управління (тут не варто нехтувати випробуваним історією досвідом — плановість, державне регулювання, послідовність та відповідальність).

Владі потрібні професіонали і практики — чесні, незалежні, некорумповані особистості.

Інший не менш важливий крок, що взаємопов'язаний із пороками влади. Необхідно перестати брехати і красти (як владі, так і опозиції). Дурман, пущений у суспільство: що влада не повинна бути бідною, щоб не було спокуси до державних ресурсів, народних грошей, — вже набрид людям. Влада гниє зсередини і має дуже неприємний подих. Портрет влади — обличчя більшості, що має колосальний особистий матеріальний ресурс, відносно невелику зарплату порівняно з іншими країнами, але, на диво, немалі особисті матеріальні накопичення (мільйонні банківські рахунки, нерухомість, родинний бізнес, що начебто відокремлений від влади, власну охорону від народу та інші владні атрибути). Як-то кажуть, бідні, прості, порядні і чесні там, або туди (у владу), не приходять.

> Необхідна реанімація влади, її термінове оновлення, зміна системи і методів управління (тут не варто нехтувати випробуваним історією досвідом — плановість, державне регулювання, послідовність та відповідальність).

Скільки їх у владі? Зовсім небагато, декілька сотень. А простого люду, що живе чесно, на зарплату, — десятки мільйонів!

В чому ж справа і за ким сила?! Навіть якщо взяти арифметичну прогресію, то за законами логіки перевага повинна бути на боці більшості, і так, безперечно, з часом буде.

Серед комплексу питань очищення влади одним з актуальних є перегляд механізму, процедури формування влади. Ясна річ, існуючим шляхом жодна з гілок влади не може і не повинна формуватись. Ринок, купівля, продаж місць у парламенті та посад у виконавчій владі — свідомо нав'язана злочинним світом схема, яка повинна бути згодом ліквідована (знову ж таки не варто докорінно відкидати систему добору та розстановки кадрів радянських часів, вона мала чимало позитивних факторів).

Чому питання влади є сьогодні одним з основних стратегічних завдань, зрозуміло майже всім, хто прагне змін. Адже впродовж 17 років триває суцільна боротьба між Президентом і урядом, президентами та парламентами, парламентами і урядами за повноваження, за право ділити, приватизовувати, призначати, підпорядковувати і т. д. Всі інші питання: сільськогосподарського виробництва, економіки, соціальної політики, духовності та культури, — зводились лише до передвиборчих програм.

Невже за стільки років не стало зрозуміло, що коли великий муж, урядовець чи політик упродовж тривалого часу з трибуни влади або опозиції кричить, рве на собі сорочку за кращу долю народу, маючи за пазухою мільйони «зелених» та приватну робочу силу (тобто рабів), то ніколи не буде зрушень на краще, адже зміни їм не потрібні?

Так далі жити не можна, а значить, потрібні кардинальні зміни, нові підходи і нові люди у владі, не з бізнесу, а від народу і для народу.

І лише після вирішення зрештою цього надзвичайно важливого питання можливо буде вести мову про стратегічні пріоритети розвитку країни, серед яких:

*** формування та реалізація національної ідеї;**

*** забезпечення стабільності влади та вироблення механізму реалізації довгострокової економічної й соціальної політики;**

*** політична структуризація суспільства, що об'єднує, а не розколює країну;**

*** конструктивна, миролюбна, взаємовигідна зовнішня політика не комерсантів, а патріотів;**

*** запровадження гнучкої високоефективної політики формування і розвитку вітчизняного виробництва у поєднанні всіх форм власності за умови збереження державної, а не кланової монополії на стратегічні об'єкти та природні ресурси та цілий ряд інших архіважливих загальнодержавних проблем.**

Зрештою, про всі ці досить актуальні речі мова йде щодня і щохвилини, лише одні на цьому роблять піар, другі — гроші, треті — гроші і піар разом узяті. Але всьому рано чи пізно приходить край. «Шара», як відомо, розмірів не має, але труба, в тому числі й газова, має початок і кінець, також людське терпіння має свої природно властиві параметри. Варто звернути увагу всіх, хто спекулює та маніпулює святими справами: в небезпечних місцях часто можна прочитати традиційний напис «Обережно, люди!», а зараз на Майдані з'явилися намети з прапорами «Народ, геть усіх!». Це не випадково, адже народ і люди, втомившись від негативної енергетики сучасних лідерів, мають право і покликані все поставити на свої місця.

Анатолій ЮХИМЧУК,
народний депутат України II скликання (1994-1998 рр.).

Партизанський комісар

До 110-річчя від дня народження Семена Руднєва, Героя Радянського Союзу

Семен Руднєв — прославлений партизанський комісар широко відомого в роки Великої Вітчизняної війни Сумського партизанського з'єднання під командуванням двічі Героя Радянського Союзу Сидора Ковпака.

Народився Семен Васильович 27 лютого 1899 року в селі Мосіївці Курської губернії в багатодітній сім'ї, з самого дитинства розпочав трудову діяльність. Брав активну участь у революційних подіях 1917 року, а згодом служив у військових частинах Радянської Республіки — командиром взводу, комісаром полку Сиваської дивізії та дивізійної школи молодшого командного складу. Після закінчення Ленінградської військово-політичної академії (1929) — комісар артполку Чорноморської берегової оборони.

Ще до війни Семен Руднєв сформувався як зрілий і авторитетний військовий комісар. А коли почалася Велика Вітчизняна, під його командуванням на Сумщині створено зразковий винищувальний загін, що став основою Путивльського партизанського загону.

18 жовтня 1941 року групи Ковпака та Руднєва об'єдналися в один партизанський загін (командир — С. Ковпак, комісар — С. Руднєв). В наступні два дні в Спадщанському лісі загін одержав перші перемоги над переважаючими силами німецько-фашистських загарбників, які використали навіть танки.

У цьому двобої Руднєв виявив мужність і відвагу, високі командирські здібності, вміння керувати людьми. А в кінці жовтня під його керівництвом було підірвано чотири мости на Сеймі та знищено тягача з танком на дорозі Путивль—Рильськ.

Після боїв у Спадщанському лісі командування загону дійшло висновку, що оборонні бої небезпечні для партизанів, що їх сила в маневруванні. На початку 1942 року, маневруючи по Путивльському, Глухівському, Кролевецькому, Шалигінському районах Сумщини, загін зростав кількісно і якісно, міцнів у безперервних боях, наочно демонструючи силу народного опору окупантам.

С. Руднєв вважав, що запорукою успіху партизанської боротьби є залізна дисципліна бійців та командирів. Його сила впливу на партизанів була не лише в тім, що він умів запалювати своїми словами різних людей, не лише в переконливості думок, а, головним чином, в особистому прикладі.

За перший рік боротьби в тилу ворога Путивльський загін провів більше 20 великих наступальних та оборонних боїв, знищив понад чотири тисячі гітлерівців і не мав жодної поразки.

Свої погляди на ставлення партизанів до населення С. Ковпак і С. Руднєв висловили в наказі від 21 травня 1942 року: «Партизанський рух — народний рух. Партизан — син свого народу. Тому кожен крок, кожний рух партизанів у населеному пункті, його поводження і взаємовідносини з населенням є великим політичним фактором... Треба пам'ятати, що ворог використовує кожну нашу помилку, кожен невірний крок у взаємовідносинах з населенням на свою користь».

Такий підхід до справи сприяв зростанню чисельності бійців у партизанських загонах. Крім того, населення окупованих територій допомагало партизанам у розвідці ворога, забезпечувало продуктами харчування. Перед виходом з'єднання в рейд на Правобережну Україну (жовтень 1942 року) в його складі було п'ять партизанських загонів, які потім переорганізовано в батальйони, а з'єднання стало дивізією. У Варшавсько-Львівському рейді чисельність дивізії зросла з 1311 до 1717 партизанів.

У середині жовтня об'єднаний загін С. Ковпака і С. Руднєва мав ручний кулемет, 6 автоматів, 49 гвинтівок. А на 1 червня 1943 року в Сумському партизанському з'єднанні було 9 гармат, 33 мінomети, 32 протитанкові рушниці, близько 400 автоматів, 1513 гвинтівок, 611 коней і 255 возів. На час розформування в арсеналі дивізії нараховувалось 5 гармат, 24 мінометі, 14 протитанкових рушниць, майже 180 кулеметів, 765 автоматів, 526 гвинтівок та 331 пістолет.

До того ж Сумське партизанське з'єднання являло собою добре згуртований боєздатний колектив, а його командири — Ковпак, Руднєв, Базима — володіли зрілим тактичним мисленням. Саме тому з'єднання одержало завдання здійснити широко відомий в історії Карпатський рейд.

Під час походу на Карпати з'єднання йшло на південний захід по відкритій місцевості, долаючи за ніч по 40-50 кілометрів у багнюці від безперервних злив. Долаючи опір німців, партизани на кінець червня пройшли більше 600 кілометрів, перетнули Случ, Горинь і шість залізниць. Німці прагнули за всяку ціну не допустити їх у Карпати. Вже в горах становище дуже загострилось. Німецьке командування кинуло проти партизанів гірські стрілецькі полки, «Мессершмітти» та «Юнкерси» безперервно переслідували і бомбили ковпаківців. Комісар Руднєв не знав ні сну ні відпочинку.

Кільце оточення добірними німецькими військами звужувалося, і коли загроза знищення з'єднання стала очевидною, командування прийняло єдино правильне рішення: прорвати облогу в районі Ділятина і групами вивести людей з оточення. Прикривати відхід залишилися друга, п'ята, восьма і дев'ята роти під командуванням Руднєва. В нерівному бою смертю хоробрих загинули прославлений партизанський комісар Герой Радянського Союзу Семен Васильович Руднєв і його син Радик.

Німецька пропаганда оголосила, що в Карпатах розгромлено одну з найбільших партизанських дивізій. А невдовзі групи бійців цієї дивізії зібрались в Рівненській і Житомирській областях, звільнили два райони і відновили там радянську владу. Вони мобілізували 1345 військовозобов'язаних чоловіків і після місячного навчання через коридор в Овруцькому районі переправили до військових частин.

...Деяким горе-історикам і «дослідникам» такий зрозумілий аналіз вже написаної історії підпільно-партизанського руху не до вподоби. Ще 13 квітня 1990 року в московській газеті «Правда» опубліковано статтю під назвою «В августе сорок третьего» за підписом (або з подачі) колишнього начальника штабу Кролевецького партизанського загону, а з жовтня 1942 р. — командира 3-го полку Сумської партизанської дивізії П. Брайка. Через шість років надруковано ще одну статтю (В. Воробей, «Выстрел в висок»). В цих статтях автори намагалися довести, що С. Руднєв загинув не в бою з ворогом, а став жертвою політичного терору. Тобто убитий своїми. Виконавицею акції начебто була радистка партизанського з'єднання Г. Туркіна (Лаврухіна).

Двічі (у тім числі й за дорученням Голови Верховної Ради України В. Литвина) Комісія у справах колишніх партизанів перевіряла ці обставини і встановила, що вони з незрозумілих причин є надуманими. Цю бездоказову вигадку категорично заперечили ще живі колишні командири і бійці — учасники Карпатського рейду на нараді в комісії, відразу після публікації статті в газеті «Правда». Офіційно нарсуд Свердловського району Москви своїм рішенням звинувачення радистки Г. Туркіної (Лаврухіної) у вбивстві С. Руднєва визнав недоведеним.

Василь КОНЬКОВ,
голова комісії, кандидат історичних наук, доктор філософії.

С. Руднєв вважав, що запорукою успіху партизанської боротьби є залізна дисципліна бійців та командирів

Бути чи не бути?

Відповідь на гамлетівське запитання «Бути чи не бути?» шукає закрите акціонерне товариство «Виробничо-торгова фірма «Радосинь».

Одинадцять років воно працює на агропромисловому ринку з виробниками сільськогосподарської продукції з Київської, Чернігівської та Черкаської областей. Але 25 грудня минулого року сталася подія, яка змусила згадати гамлетівське запитання. Київське міське БТІ, попри заборону відчуження майна, зареєструвало свідоцтво про придбання арештованого нерухомого майна з публічних торгів...

«Суддівська» арифметика

У квітні 2004 року ЗАТ отримало банківський кредит під заставу столичної будівлі на проспекті Маяковського. Кредит отримало і АПК «Ніжинське», за якого поручилася ВТФ «Радосинь». Агробізнес, як відомо, достатньо ризикований. А тому вчасно розрахуватися з боргами підприємство не змогло: залишалося віддати трохи більш як 2,6 мільйона гривень. Оскільки кредит було забезпечено іпотекою, то нотаріуси вчинили виконавчі написи про стягнення боргу згаданою будівлею. Проте це були лише квіточки. У березні наступного року було відкрито виконавче провадження, описано все майно і заарештовано рахунки в банках: це не давало можливості розрахуватися з боргами. Не беруся стверджувати, що це було зроблено свідомо, але наступні події до деякої міри викликають підозри.

Бо через кілька місяців забезпечену іпотекою заборгованість викупило зареєстроване у Харкові україно-американське ТОВ «Каїс». Маючи виконавчі написи нотаріусів про стягнення боргу за кредитами шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки, вони отримали у Дніпровському районному суді Києва рішення про стягнення боргу і подали його до виконавчої служби. Фактично сума боргу підприємства таким простим маневром була штучно збільшена вдвічі — майже на 4 мільйони гривень. Після цього харків'яни, а може, й не харків'яни, отримали низку незаконних рішень судів, які згодом були скасовані лише Вищим господарським судом України, про стягнення з ВТФ різних надуманих штрафів, пені тощо. Не зрозуміло, як харків'яни нарахували за рік приблизно на 30 (!) мільйонів штрафів, а судді з цим погодились. Треба, певно, бути юристом з математичною освітою?

Не дивно, що на початку минулого року фінансове становище ВТФ стало вкрай складним. Під загрозою неминучого банкрутства підприємство вирішило використати останній шанс — розпочало процедуру санації за власною заявою до суду, щоб відновити платоспроможність та розрахуватися з кредиторами. Слід зазначити, що Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», відповідно до якого й здійснювалась санація підприємства, не допускає можливості примусового продажу майна поза межами процедури санації.

Але, якщо хочеться, то хто зважає на закони! Бо підготовка до продажу майна ВТФ державною виконавчою службою тривала. Майно було оцінене експертом (на підприємстві його ніхто не бачив), за висновком якого діючий адміністративно торговий комплекс площею майже три тисячі квадратних метрів вирішили примусово продати всього лише за сім мільйонів сто двадцять три тисячі гривень.

І 16 квітня 2008 року головне управління юстиції Києва торги провело. Будинок продано за 7,2 мільйона гривень. Відтак, виявляється, аграрії, які мали виплатити 2,6 мільйона гривень, залишилися боржниками перед заїжджими харківськими «бізнесменами». Варто зазначити: відповідно до експертної оцінки, здійсненої на замовлення ВТФ кількома експертами, ринкова вартість будівлі становить понад 40 мільйонів гривень. Ось така арифметика.

Хто зупинить рейдерів?

Випадково дізнавшись про таємну підготовку до продажу будівлі в передодень торгів, ВТФ «Радосинь» звернулась до суду з позовом про незаконність договору про підготовку та проведення торгів. За день до торгів суд виніс ухвалу про забезпечення позову, якою з метою запобігання порушення права власності товариства заборонив державній виконавчій службі проводити прилюдні торги. В той же день ухвалу було вручено виконавчій службі. Але що значить для «бізнесменів» та виконавчої служби судове рішення? Торги таки було проведено.

На торгах виявилось, що купити будівлю за смішну ціну бажають лише дві особи — саме УАСП ТОВ «Каїс» та товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Феонікс».

Не можна не сказати і про те, що боржника не було, відповідно до вимог закону, повідомлено про торги і призначення експерта, не ознайомили його і з висновками експертної оцінки, не оголосили про продаж у всеукраїнській газеті. (Цікаво: у день торгів постановою господарського суду за власною ж заявою «Компанію Феонікс» було визнано банкрутом і почато ліквідаційну процедуру. Такий збіг можна пояснити одним: після ліквідації покупця будівлі ВТФ «Радосинь» можна легко й просто продати її «добросовісному» покупцю.) Після торгів державна виконавча служба, попри ухвалу суду, видала акт про реалізацію майна на прилюдних торгах, чим офіційно затвердила їх результати.

Звичайно, власник будинку-застави пробував апелювати у судові інстанції. Але Окружний адмінсуд Києва в червні 2008-го виніс рішення за позовом ПП «Согласие», яким визнав усі дії виконавчої служби щодо продажу будівлі законними. Постраждалі спробували шукати правди вище, але Вищий господарський суд у жовтні минулого року відмовив їм у задоволенні позову.

І от нарешті 26 грудня минулого року невідомі особи, котрі називали себе представників ТОВ «Компанія «Феонікс», намагались силою захопити будівлю на Маяковського (терпець, схоже, урвався). Вони вдерлися на прохідну, викинули вахтера, ввірвалися в одне з приміщень, звідки потурили його орендаря... Слава Богу, вчасно втрутились працівники Деснянського відділу державної служби охорони й нападників зупинили. Але чи надовго ця зупинка? Адже рейдери посилались на наявність у них свідоцтва про придбання нерухомого майна, яке 25.12.08 р. було зареєстроване в Київському міському бюро технічної інвентаризації. Коло, як бачимо, замкнулося. Проте, як стверджують представники сільськогосподарської виробничо-торгової фірми, реєстраційного запису в єдиному державному реєстрі правочинів про проведення такої реєстрації немає. Але хіба це зупиняло рейдерів?..

Постають запитання: чи є в Україні правда? Хто зупинить подібні дії виконавчої служби?

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

«Спасибі за надану газетою «Голос України» можливість пройти безплатний курс лікування у «Госпіталі Сітько МРТ». Першого дня у реєстратурі прийняли дуже чемно, запитали, на що скаржуся, і направили до лікаря Крилової Нелі Олександрівни. Вразило, наскільки доброзичливо, з повагою ставляться і до мене, і до інших відвідувачів. Порівнював з нашими звичними лікарнями, з їхнім шумом, чергами, відфутболюванням від одного лікаря до іншого...

Усе своє трудове життя я відвідував здебільшого лікаря-отоларинголога. Майже щодня особливо докучав біль горла, шиї і лівого вуха. Лікування — тепле пиття, зігрівання. Якщо піднімалася температура — лікарняний на три дні. Потім температура спадала, а біль у вусі залишалася. Тобто лікування (ефективного) не було ніякого.

У «Госпіталі Сітько МРТ» я пройшов курс лікування протягом 10 днів. Відчувається, що діагноз був поставлений правильний, мій лікар зрозуміла суть хвороби і вибрала правильну тактику лікування. А найголовніше, біль у вусі зник на чотири місяці. Звичайно, я не сподівався на диво і не очікував, що таку запущену хворобу можна вилікувати швидко. Але зараз почуваюся набагато краще, ніж до лікування. Вважаю, що метод, який використовують у госпіталі, — хороший, він дає полегшення. Ще раз дякую газеті і лікарю Н. Криловій за людське ставлення і надану допомогу в рятуванні від довголітнього болю.

Іван ЛАВРЕНЧУК.

м. Донецьк».

Заряджайтесь оптимізмом!

Завжди приємно, коли «Голос України» стає для читачів не тільки джерелом інформації та цікавим співрозмовником, а й помічником у вирішенні життєвих проблем. Асоціація «Темп» (м. Донецьк), до складу якої входить «Госпіталь Сітько МРТ», — давній партнер нашої газети. Восени торік асоціація, біля керма якої стоїть беззмінний «капітан» — голова правління Микола Казаков, — відзначила своє 18-річчя. І таке довголіття лікувальної установи — краще свідчення ефективності методу мікрохвильової резонансної терапії, що допоміг уже більш як 15 000 осіб. На базі асоціації пройшли підготовку більше сотні лікарів і середніх медичних працівників, які здобули знання з основ квантової медицини, технології МРТ, оригінальних лікувальних методів і роботи з діагностичним комплексом «Ремег».

Як пацієнтові розібратися в нових методах лікування? Що може зробити для свого здоров'я звичайна людина? На що звернути особливу увагу? Про це ми говорили з лікарями «Госпіталю Сітько МРТ».

Ігор Червоний, головний лікар госпіталю: «Метод мікрохвильової резонансної терапії заснований на застосуванні дуже малих енергій на точки організму. Під час лікування використовується енергія, в кілька мільярдів разів менша, ніж для лампочки кишенькового ліхтарика. Тому всі побоювання з приводу «неприродної хімії і фізики» необґрунтовані. Цей метод поєднує давню китайську медицину і сучасні знання фундаментальних наук. Нічого надприродного і містичного».

Тетяна Величко, лікар-рефлексотерапевт: «Застрахуватися від хвороб неможливо, але можна вчасно розпізнати недугу. Часто хвороба починається з функціональних порушень, коли ще немає органічних уражень. І зупинити її на цьому етапі легше, ніж тоді, коли порушені глибокі тканини організму. Наприклад, артеріальна гіпертензія — підвищений тиск — вважається загальносвітовою проблемою. Ми рекомендуємо звертатися тоді, коли справа ще не дійшла до пігулок. А якщо ви вже приймаєте медикаменти, наше лікування допоможе знизити дозу».

Нелі Крилова, лікар-голкорефлексотерапевт: «Наш метод часто виявляється єдиним для людей, що мають алергію на медикаменти. Крім того, якщо в пацієнта кілька захворювань і від кожного він приймає ліки, ризик алергії підвищується. Дуже важливі повторні курси лікування, це допомагає перемогти хворобу. Я б порадила читачам газети більше спостерігати за собою, прислухатися до свого організму. І починати лікування, не відкладаючи».

Сьогодні, коли на наших громадян з усіх боків обрушується потік негативної інформації, важко зберегти душевний оптимізм. А звідси — загострення старих болячок і поява нових. Як пояснили лікарі «Госпіталю Сітько МРТ», через стреси (у тому числі економічну і політичну нестабільність), порушення харчування, погану екологію страждає передовсім імунна система організму. Вплив на імунну систему методом МРТ дає змогу нормалізувати стан і попередити виникнення цілого «букета» захворювань. Ну а ми, журналісти, зі свого боку обіцяємо у кожному номері публікувати заряджені оптимізмом матеріали: адже хорошого у нашому житті, погодьтеся, все-таки більше.

Ліна КУЩ.

Авторська позиція над...

ПОЛЕМІКА

«Голос України» 17 січня 2009-го оприлюднив думку екс-міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнка про нинішні негаразди у вітчизняній політичній системі з численними авторськими наголосами щодо шляхів їх усунення.

Чи не кожен з цих наголосів вартий уваги, та найбільше всього поміж них, вважаємо, два такі.

Перший — політична боротьба в Україні точиться навколо важливих, але не головних проблем: мова, оцінки минулої історії, релігії, вступу до НАТО, ставлення до Грузії тощо.

Другий — без змін в освіті, навчанні й духовно-моральному вихованні людей не піднести політичну культуру суспільства і не вивести народ із стану байдужого спостерігання за правителями-крадіями, брехунами.

Погодьтеся, ідеї автора між собою органічно пов'язані та сумісні, один одного доповнюють, а головне — дають можливість зрозуміти, як влада «дбає за живих, за майбутнє країни», що робить, аби штучно її «не ділили на Захід і Схід, заради дешевого популізму». Вони водночас — конструктивні, глибоко смислові за змістом, а з погляду державотворення багатогранні та, як свідчить повсякденність, вельми непрості й незручні для втілення у практику.

Корупція, здирництво, зловживання і приниження гідності сумлінних педагогів — це реалії. Розумних і активних управлінці прагнуть розставити так, щоб не заважали.

Зробивши ці наголоси, Ніколаєнко обрав політичну грань для висвітлення теми, дистанціюється від освітньої проблематики, виступає з позиції політика й політолога. Є, однак, одна вельми важлива деталь — підпис під статтею: голова Громадської ради освітян і науковців України (ГРОНУ). Цим автор засвідчує нинішній свій статус насамперед, а далі вже нагадує, що був народним депутатом чотирьох скликань.

Для кожного Станіслав Ніколаєнко — це не просто старожил владного державного олімпу, якому долею судилося тривалий час обстоювати від імені народу інтереси освітян, науковців та й простого люду. Окрім цього, він ще й знатний творець та безпосередній провідник політики та інтересів цього владного ж олімпу в найбільш доленосно значущій сфері державного будівництва. Тому як достойнику, вважаємо, не личить ставити аж ніяк не риторичне для абсолютної більшості читачів запитання: «Хто дослухається до думки голодного пенсіонера... чи обділеного державною увагою... вчителя, вченого, військовослужбовця чи студента?» А чого варте після цього пасажу зроблене припущення: дослухаються, «певно, ми з вами, дорогий читачу». Виходить, після тривалого перебування у владі Ніколаєнко волів знати та прояснити життєві проблеми людей, чиї інтереси сам же й обстоював? Дивна логіка міркувань.

Визнання освіти важелем соціокультурної рухомості та державного поступу — це, вважаємо, найбільш науково значуще з того, що вписано в директивні документи за останні роки. І заслуга в цьому державника незаперечна. У цьому річищі, певно, варто оцінювати і нинішнє його ж невдоволення: більшість партій «намагаються не за рахунок програм, ідей, а за рахунок «технологій» завойовувати прихильність виборців». Принагідно зауважимо: за нашим аналізом, найгірше освітянська проблематика зазвичай виписана в програмних документах тих політичних партій, достойникам яких після виборів доводилось обіймати посаду міністра освіти і науки.

Нинішня вітчизняна освіта — це величезний згусток суперечностей, які, на жаль, ще тільки чекають на своє грунтове наукове осмислення і прийняття бажаних для нас відповідальних, а не декларативних рішень. Міністр Ніколаєнко, звісно, прагнув до цього, але як? Без виваженого аналізу, вже зробленого управлінцями в «Національній доктрині розвитку освіти» — державного документа довгострокової дії, підготовленого науковцями і затвердженого на другому з'їзді працівників освіти. Він домігся натомість затвердження в уряді «Концепції Державної програми розвитку освіти на 2006—2010 роки».

Корупція, здирництво, зловживання і приниження гідності сумлінних педагогів — це реалії. Розумних і активних управлінці прагнуть розставити так, щоб не заважали. Чи не тому Ніколаєнко констатує: «не видно сьогодні... справді авторитетних лідерів» та прогнозу: «буде ще не один Майдан і, на жаль, далеко не мирного характеру». А що, питається, робити людям, коли руйнується нині позитив навіть там, де мають сіяти добре і плекати прекрасне?!

Ось чому авторська позиція екс-міністра — позиція над освітою, а не разом з освітою — для нас незрозуміла і неприйнятна. Він занепокоєний тим, що «до влади знову прийдуть «ведучі» політичних ток-шоу, люди, котрі «стерні не топтали, важкого до рук не брали і холодної води не торкались». А вони, до речі, звідти і не збираються виходити. Позбутися їх можна не одразу і завдяки виключно запровадженню кардинальних змін в освіті, а, отже, й завдяки істотному піднесенню в суспільстві рівня політичної та загальної педагогічної культури.

Ось чому авторська позиція екс-міністра — позиція над освітою, а не разом з освітою — для нас незрозуміла і неприйнятна.

Освіта не просто один із соціальних інститутів, що має передавати від покоління до покоління національні й світові соціокультурні надбання. Покликання педагогів і місія освіти — забезпечити духовне становлення людини, яка має стати й буде носієм та палким поборником цих надбань. Тому якісна освіта — це не інакше, як опорна грань вітчизняного державного будівництва, запорука утворення суспільства, де громадська думка відіграє роль колективної совісті, що змушує діяти соціум, коли мовчить закон.

Юрій ТЕРЕЩЕНКО,
науковець.

Київ.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Пріоритети 2009-го

Міністерство освіти і науки провело Всеукраїнську нараду на тему «Перспективні напрями розвитку професійно-технічної освіти України на 2009 рік». Учасники обговорили стан, підходи, концепції та пріоритетні напрями діяльності ПТО.

«Наше завдання — акуратно і грамотно провести реформи, відслідковувати «на марші» результат і коректувати, у разі потреби, їх хід. Наша мета — піднести престиж робітничої професії, і може навіть не так самої професії, як людей, які мають «золоті руки», — сказав міністр Іван Вакарчук.

Він зазначив, що МОН спільно з органами місцевого самоврядування мають забезпечити якісно новий рівень системи підготовки робітників, розширити діапазон запровадження нових форм, методик, інновацій в навчально-виробничому процесі. Міністр вважає, що цього року потрібно дати потужну, грамотну, яскраву й привабливу рекламу робітничим професіям.

«Сьогодні, в умовах «протверезіння» суспільства щодо повального здобуття вищої освіти та усвідомлення того, що вища освіта не є обов'язковою, нашим завданням є охоплення молодих людей професійно-технічною освітою (яка не зупиняє їх на шляху подальшої освіти). Так ми вирішуємо і соціальну задачу зайнятості молоді», — підкреслив міністр.

ШИРШЕ КОЛО

Від юнкора — до акули пера

«Усі, хто робить свій внесок та підтримує конкурс шкільних газет, беруть на себе велику відповідальність — відповідальність за майбутнє української преси!» — заявив президент Національного конкурсу шкільних газет, директор Коледжу преси та телебачення Гліб Головченко.

Ініціатором проведення конкурсу ще 1997 року виступив Коледж преси та телебачення. Тоді у ньому взяли участь лише 20 шкільних стіннівок. Торік було представлено близько 2000 стінних, друкованих та електронних газет зі всієї країни.

У 2008 році конкурс підтримав гурт Quest Pistol, а цьогоріч зі спеціальною номінацією «Шкільна преса про українську рок-музику» — Олег Скрипка.

У 2009-му на XII Національному конкурсі з'явилася нова складова — телевізійна. Номінацію «Кращий телерепортаж» ввела телекомпанія ТВі.

Традиційно нагородження переможців відбудеться в Миколаєві 15 травня цього року.

ЛИПКІ РУКИ

Диплом невігласу

В Івано-Франківській області співробітниками Державної служби боротьби з економічною злочинністю викрито працівника регіональної філії Відкритого міжнародного університету. Він вимагав та отримав тисячу доларів хабара від студента за успішне складання ним іспиту.

***

Серед хабарників Київщини не останнє місце посідають працівники освіти. У Переяслав-Хмельницькому районі заступник директора місцевого ПТУ одержав 2500 гривень за видачу диплома людині, яка не складала вступних іспитів і не вчилася взагалі. Порушено кримінальну справу.

ТВІР ТИЖНЯ

Здоров'я школярів у поганих руках

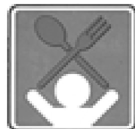

Чи задумувалися ви над тим, що дав перехід на навчання дітей із шести років? Припускали, мабуть, що розвантажиться початкова школа, а одержали...

Загальновідомо, що працездатність напряму залежить від ступеня готовності до навчання. Професори довели, що шестирічки готові до школи максимум на 45 відсотків.

Законодавством не зафіксовано термін початку навчання. Можна віддавати дитину старше п'яти років і восьми місяців. На жаль, програм і тестів для перевірки її готовності до навантаження немає. Чи не тому тільки двоє із трьох дітлахів здатні успішно навчатися?

І затим: чи всі школи, де для молодшеньких мають бути спальні та ігрові кімнати, мають їх? А що в шкільних їдальнях? Недокладання продуктів, відсутність молочних блюд. Зате навколо ЗОШ на кожному кутку чіпси, кола та інші харчі з консервантами й барвниками.

Відсутність коштів не дає змоги поміняти в школах меблі, щоб зберегти дітям поставу, встановити сучасне освітлення, щоб не псувався зір, годувати дітвору повноцінними обідами. А хто зменшить навчальне навантаження і змінить програми, складені часто некомпетентними чиновниками? І останнє: як відволікти чад від комп'ютерів і телевізорів?

Запитання, запитання... Хто знає відповідь?

Кирило ОСТАХОВ.

Білозерське Донецької області.

ФОТОФАКТ

Дошкільнята Кам'янсько-Дніпровської санаторної школи-інтернату (Запорізька область) у дитсадівській сауні. У цьому закладі по-справжньому дбають про здоров'я малят.

Фото з архіву «Голосу України».

Комп'ютер зближує

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Петропавлівсько-Борщагівська дванадцятирічка, що під Києвом, давно привертає увагу ініціативами, новинками, творчими здобутками.

Не випадково вона стала однією із 530 шкіл, де впроваджують проект «Рівний доступ до якісної освіти України», що фінансується за рахунок позики Світового банку. Торік влітку вона отримала навчальні комп'ютерні комплекси та відповідне ліцензійне програмне забезпечення. Як це позначилося на якості знань учнів?

Сучасний комп'ютерний клас став поштовхом до вдосконалення та розвитку методичних систем навчання, скажімо, іноземних мов. Використання електронних словників, довідників дало змогу значно підвищити продуктивність праці під час перекладу текстів, вивчення правильної вимови слів, написання творів тощо.

У Петропавлівсько-Борщагівській школі тепер вивчають низку предметів, які допомагають учням краще засвоювати програмний матеріал. Зокрема, ефективно використовують сучасні педагогічні програмні засоби вчителі зарубіжної літератури, хімії, фізики та інші.

У сільській школі з'явились і додаткові освітні послуги з вивчення іноземної мови.

Діти беруть участь у різноманітних інтелектуальних іграх, які проводять вищі навчальні заклади столиці.

Забезпечення комп'ютерними класами дало можливість вийти на міжнародний рівень спілкування.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Повернення з Колими

Пам'яті односельчанина — воїна і хлібороба М. Сергієнка, який в голодний 1947 рік був спійманий з торбинкою колосків і відбув десять років у сталінських «санаторіях».

Дибав полем старий подорожній,
Та, знемігши, приліг у траві...
Гіркі думи, мов бджоли тривожні,
Все роїлись в його голові.
Десять літ в Колимтаблі жахному
Він одбув... І вже вільним, тепер,
Повертаючись знову додому,
Тут у рідному полі й помер...
А над ним сяйво сонця лилося,
Небокрай, мов шатро, голубів...
І схилилось високе колосся
Золотих повнозерних хлібів.

Анатолій НАУМКІН.

Райгород
Кам'янського району
Черкаської області.

Ціни ростуть, але зовсім не виправдано

Купую свіжий номер херсонської газети. Протягую у віконце, як зазвичай, одну гривню 75 копійок. У відповідь чую: «Вибачте, ця газета з сьогоднішнього дня коштує 2 гривні». Як? Дізнався, що ціна на газетний папір упала, а типографські розцінки не змінилися. Може, власник газети витратився на власні потреби?..

У багатьох херсонців вода в кранах дуже низької якості. От і змушені вони для приготування їжі купувати розливну питну воду, яку місцеві підприємці привозять з лівого берега Дніпра, із Цюрупинська. Її там ціле підземне море. І відстань до Цюрупинська не змінилася, і пальне нібито не подорожчало. А вода вже замість 20 копійок за літр коштує 25. Запитую продавця: «Мабуть, зарплату вам збільшили?». «Ні», — чую у відповідь.

То, певно, мода в нас така пішла: в будь-який зручний момент ціни підвищують. А чому так — залишається загадкою.

Олександр ТАРАНЕЦЬ.

Херсон.

Дякуємо за підтримку й турботу

У червні 2008 року в наше село Тарасівці прийшло велике лихо. Після виходу з берегів річки Прут було затоплено 1400 господарських дворів, з 1720 гектарів землі під водою опинилося 1000. Збиток становив більше ста мільйонів гривень.

Ми, жителі Тарасівців, сердечно дякуємо всім співвітчизникам за підтримку у важку хвилину. До нас прибули люди з технікою з Донецька й Криму. Майстри з різних областей України допомогли відремонтувати зруйновані стихією будинки, багато з яких, можна сказати, були побудовані заново. Привозили харчові продукти, підтримували морально.

Щиро дякуємо державі за матеріальну допомогу. Повені були й раніше, утім таку теплу турботу й підтримку ми відчули вперше.

Георгій РУССУ.

Тарасівці
Новоселицького району
Чернівецької області.

Він був учасником Параду Перемоги

У 1939 році, коли зайнялося полум'я другої світової, двадцятирічного Григорія Климчика з Андрушівки призвали до лав Червоної Армії, направили в зенітну артилерію.

Війна застала зенітників на артилерійському полігоні. Свій перший бій під Харковом Григорій Феодосійович **(на знімку)** згадує так: «усе зробили, як навчали в полковій школі. За всіма правилами вирили траншеї і прикриття для обслуги і боєприпасів. Замаскували вогневу позицію сітками. Готувалися стояти тут до останнього подиху. 22 червня 1942 року німецькі літаки і артилерія постійно наносили удари по наших передових позиціях...».

Згодом Григорія направили в дивізію, яка захищала гірські перевали Північного Кавказу. Протягом двох діб піднімали бійці свою гармату на перевал Бечо. Примостили її, як орлине гніздо, і під пронизливими гірськими вітрами й морозами стояли, мов скелі, не пропускаючи фашистів за перевал...

Шість гармат змінив наш земляк за роки війни. Був поранений — ворожі осколки і тепер неприємно нагадують про себе.

А нині, коли Григорій Феодосійович приходить до юних слідопитів Андрушівської середньої школи №1, він, як дорогу реліквію, показує учням вісім подяк Верховного Головнокомандувача. На його грудях сяють ордени «Великої Вітчизняної війни» І і ІІ ступенів, «Червоної Зірки», медалі «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За Прагу» та інші.

Затамувавши подих, школярі слухають розповіді про бої і про те, що його, одного з кращих артилеристів 4-го Українського фронту, було делеговано до Москви на Парад Перемоги, який відбувався 24 червня 1945 року. Вдруге Григорій Климчук побував на Параді Перемоги у 1985-му.

Минуло майже 65 років після війни. До бойових нагород Григорія Феодосійовича додалися трудові — дуже важливий у минулому знак «Ударник комуністичної праці» і медаль «За трудову доблесть». Близько п'ятнадцяти грамот за відмінну роботу в післявоєнний час (серед яких і Почесна грамота Міністерства харчової промисловості СРСР) зберігаються у сімейних альбомах.

З нагоди 90-річчя бажаємо Григорію Феодосійовичу міцного здоров'я, благополуччя, сімейного тепла, поваги і підтримки близьких та друзів.

Йосип ЛОХАНСЬКИЙ,
голова районної організації інвалідів війни та Збройних сил.

Андрушівка
Житомирської області.

Фото з сімейного альбому.

ФОТО З КОНВЕРТА

Зима не хоче відступати.

Фото Юрія ДУБОВЕНКА.

Немішаєве
Київської області.

Чи є влада?

Якось побачив трьох учнів, мабуть, 4—5 класів, які, йдучи до школи, по черзі пили з однієї пляшки пиво. Я зробив зауваження, що краще було б зранку випити молока. А вони, сміючись, відповіли, що п'ють напій справжніх чоловіків.

Старші ж, ідучи на роботу, прямують до генделика, який від зорі до зорі торгує сурогатом на розлив. Черг немає: дав гривню — отримав мірку пійла і цукерку.

Від надмірного пияцтва, розпусти і втрати моралі новонароджених знаходять у сміттєвих баках. Такого не роблять навіть тварини!

По телевізору часто бачу передачі про наші харчові продукти. Жахає, що у ковбасі рідко знаходять сліди м'яса, у молочних продуктах немає молока, копчена риба, з'ясовується, — не копчена, а вимочена у хімікатах, на жаль, перелік фальсифікацій можна довго продовжувати.

ЗМІ переповнені скаргами про те, як важко домогтися справедливості, бо питання переважно вирішують через хабарі.

Наражаючись щодня на проблеми і аморальність, мимоволі замислився, куди ми котимось, невже ці безпорядки не бачить наша влада і чи є вона в Україні?

Андрій МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Усі негаразди лягають на плечі людей праці

Нам, виборцям, вже набридло слухати сварки наших депутатів та уряду. Хто наводитиме лад? Страшно жити в такій країні — безлад, вбивства, свавілля, бруд, брехня, наклепи, злидні.

У всіх країнах об'єднуються, щоб подолати кризу, а в нас гризуться за портфелі, ніяк не поділять майно і землю. А всі негаразди лягають на плечі народу: дорожнеча продуктів, захмарні комунальні тарифи, шалена плата за проїзд і навчання у вузах.

Якщо людям праці додали кілька копійок до пенсії чи видали по тисячі гривень, то кричать, мовляв, це призвело до інфляції. Щоб пережити кризу, я вважаю, почати потрібно з доходів можновладців — скоротити їхні зарплати і пенсії, адже ми виживаємо на 600—700 гривень.

На мою думку, така велика кількість банків Україні не потрібна. Їх треба скоротити. Досить відмивати гроші! Держава повинна категорично заборонити власникам промислових підприємств скорочувати робітників, які заробляли для них капітали.

Ганна ЩИРУЛИК.

Коровинці
Недригайлівського району
Сумської області.

Живий пам'ятник афганцям

Нещодавно вшановували наших воїнів, які виконували інтернаціональний обов'язок в Афганістані у 1979—1989 роках. У багатьох містах України стоять обеліски в пам'ять про загиблих у тій війні, а в нашому дворі на їх честь росте сад.

Олексію Сидельникову, який із сім'єю проживав неподалік від мене, довелося два роки воювати в Афганістані — в полку особливого призначення в підрозділі розвідки. Особовий склад полку був на сімдесят відсотків укомплектований з українців. Олексій не раз потрапляв у складні ситуації, був тяжко контужений. Ті рани фізичні й душевні не давали спокою і ніяк не гоїлися...

Десять років тому Олексій Вікторович посадив навпроти нашого шістнадцятиповерхового будинку фруктовий сад з сімдесяти дерев (яблуні, груші, вишні, черешні, абрикоси, сливи, горіхи). По одному дереву для кожного воїна, що не повернувся з тієї жахливої війни. Олексій створив свій символ пам'яті загиблим бійцям, з якими служив, і самотужки обгородив територію саду залізним пруттям.

Тепер дерева ростуть, квітують, веселять погляди перехожих. На яблунях, черешнях достигають смачні плоди, якими ласують діти. Проте не всі знають, що це — живий пам'ятник загиблим в Афганістані юнакам. На мою думку, потрібно встановити табличку з написом: «Цей сад вирощений ветераном-афганцем Олексієм Вікторовичем Сидельниковим у пам'ять про його 70 загиблих товаришів».

Нині сад ретельно доглядає сім'я Олексія Сидельникова, своєчасно обрізає дерева, формують крону. Їй активно допомагає двірник будинку Ольга Попова. Вона обкопує дерева, поливає в засушливий період, підстригає траву.

Цікаво, що поруч, на вільній прилеглій території, щовесни протягом десятиріччя також висаджують декоративні рослини: берези, клени, каштани, та різні кущі. Але більшість із них не приймаються — і земля пустує. Мабуть, це тому, що до озеленення наших піщаних дворів ставляться «по-казенному». А в них треба вкладати душу, як це робив, на жаль, нині вже покійний Олексій Вікторович...

Василь ТИМОЩИК,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.

Київ.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр.Леніна,77, оф.95.) та ліквідатор ТОВ "Колос" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно розташоване за адресою: Запорізька область, Чернігівський район, смт. Чернігівка:

Лот №1: Будівля корівника № 5 з прибудовою (інв.№26). Початкова ціна продажу 2173,00 грн., без ПДВ;

Лот №2: Будівля корівника № 6 з прибудовою (інв.№76). Початкова ціна продажу 3979,00 грн., без ПДВ;

Лот №3: Будівля механічної майстерні (інв. №163). Початкова ціна продажу 5546,00 грн., без ПДВ;

Лот №4: Будівля зерноскладу (інв. № 36). Початкова ціна продажу 6242,00 грн., без ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 26 березня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 30 березня 2009 р. об 11.30 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою господарського суду м. Києва від 28.01.2009 р. у справі №50/45 визнано банкрутом ТОВ «БВП-Інвест» (02100, м. Київ, вул. Краківська, 11-А, код ЄДРПОУ 34185665, р/р 26002000483601 в АКБ «ТАС-Комерцбанк», МФО 300164), відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія серії АВ №347114 від 25.07.2007 р.).

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 17 лютого 2009 року у справі №4/39 Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛІНЕН ФОРЕВЕ», код ЄДРПОУ 32471719, яке знаходиться за адресою: вул. Фабрична, 12, м. Рівне, 33009, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ №307265 від 19.02.07 року).

Шановний акціонере!

Українське закрите акціонерне товариство по туризму та екскурсіях **"Укрпрофтур"**, код ЄДРПОУ 02605473, повідомляє про скликання **чергових Загальних зборів акціонерів** ЗАТ "Укрпрофтур", що відбудуться **17 квітня 2009 року** за адресою: м. Київ, майдан Незалежності, 2, кімн. 215.

Реєстрація акціонерів - з 10.30.

Початок зборів **об 11 годині**.

Порядок денний:

1. Про затвердження результатів діяльності ЗАТ "Укрпрофтур", включаючи його дочірні підприємства, за 2008 рік, звіту і висновку Ревізійної комісії.
2. Про основні напрями діяльності та показники фінансово-господарського плану ЗАТ "Укрпрофтур" на 2009 рік.
3. Про порядок розподілу прибутку ЗАТ "Укрпрофтур" за фінансовими результатами 2008 року, затвердження строку, порядку виплати дивідендів та покриття збитків.
4. Про внесення змін до складу осіб, що представляють інтереси акціонерів у Наглядовій раді.
5. Про внесення змін до складу осіб, що представляють акціонерів у Ревізійній комісії.
6. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів ЗАТ "Укрпрофтур".

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Укрпрофтур" (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	247648	244002
Основні засоби	210159	205366
Довгострокові фінансові інвестиції	11288	11193
Запаси	4620	4930
Сумарна дебіторська заборгованість	6814	5867
Грошові кошти та їх еквіваленти	7110	9217
Нерозподілений прибуток	14152	14030
Власний капітал	220821	219477
Статутний капітал	211503	211503
Довгострокові зобов'язання	1443	1321
Поточні зобов'язання	12913	10048
Чистий прибуток (збиток)	9679	9095
Середньорічна кількість акцій (шт.)	2115030	2115030
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	3064	3283

З усіма проектами документів з питань порядку денного акціонери будуть ознайомлені не пізніше як за п'ять днів до проведення зборів.

При собі необхідно мати паспорт, а представнику акціонера - паспорт та довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства України.

Телефон для довідок: (044) 568-42-21; 568-44-28.

ЗАТ "Укрпрофтур".

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

19 лютого 2009 року до Реєстру Фонду за № 212 включено **Відкрите акціонерне товариство "Комерційний Банк "Стандарт"** (м. Київ) в статусі учасника Фонду (№ свідоцтва учасника Фонду - 203).

20 лютого 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

Учасник Фонду ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ" (м. Київ, реєстраційний номер в реєстрі Фонду № 143) змінив назву на **ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ"** (свідоцтво учасника Фонду № 133 від 20.02.2009 р.).

Учасник Фонду ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ВЕСТ ФАЙНЕНС ЕНД КРЕДИТ БАНК" (м. Київ, реєстраційний номер в реєстрі Фонду № 196) змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство "ВЕСТ ФАЙНЕНС ЕНД КРЕДИТ БАНК"** (свідоцтво учасника Фонду № 187 від 20.02.2009 р.).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи,5, Держпром, 8 під.) постановою від 09.02.2009 р. по справі № Б-24/196-08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Чутівський комбікормовий завод" (юр. адреса: 61035, м. Харків, вул. Каштанова, б. 29, код ЄДРПОУ 00687362, п/р 26004110289824 у ПОД "Райффайзенбанк Аваль", МФО 331605). Ліквідатором ТОВ "Чутівський комбікормовий завод" призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліц. АВ № 307498 від 25.05.07 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Постановою Господарського суду в Чернігівській області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 09.12.2008 року по справі № 5/90б за заявою боржника комунального підприємства «Варва-Водоканал» (17600, ст. Варва, вул. Шевченка, 18, Варвинського району, Чернігівської області, код ЄДРПОУ 32535892) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Обов'язки ліквідатора покладено на голову ліквідаційної комісії Компанійця Миколу Андрійовича.

10.02.2009 року господарським судом Вінницької області у справі № 5/59-09 ТОВ «Центр-Конкорд» (21021, м. Вінниця, вул. 600 річчя, 50/4, код ЄДРПОУ 33126834, р/р 26008301500036 в ВФ ВАТ ВТБ Банк м. Вінниця, МФО 302559, р/р 2600710102049 в ВФ АБ «Київська Русь», МФО 302805, м. Вінниця) порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Малахова Сергія Анатолійовича, м. Вінниця, вул. Келецька, 126/137, ліцензія АБ № 216818 від 04.03.2005 р., т/ф 8 (0432) 26-14-34.

Постановою господарського суду Черкаської області від 05.02.2008 року по справі №10/3577 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Агросфера» (20910, Черкаська обл., Чигиринський р-н, с. Рацева, вул. Калантаївська, 55, код ЄДРПОУ 32482810, п/р №260089186 в ЧОД АППБ «Аваль», м. Черкаси, МФО 354411).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АВ №307356 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел.: (0472) 38-43-55).

Постановою господарського суду Черкаської області від 15 січня 2009 р. по справі №14/5253 Приватне підприємство «Ретроінвестагро», код 34593741 - вул. Шевченка, 4, с. Мокра Калигірка Катеринопільського району Черкаської області, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника С. В. (ліцензія АВ №158471 від 07.12.2006 р.), адреса: м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, т.: 8 (098) 422-90-80.

Постановою Господарського суду м. Києва від 18.12.2008 р. у справі №28/316-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Ділові рішення» (03041, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 10, код ЄДРПОУ 30023671) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дранченко В. М. (ліцензія №158455 від 11.12.06 р.), адреса: 04074, м. Київ, а/с 73.

Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЕДРПОУ 31018149 Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151 Юридична адреса: 83001, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11 тел./факс: (062) 303-13-64 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua Інформація про предмет закупівлі: Устаткування для автоматичного оброблення інформації (комп'ютерна техніка) Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит, після надання платіжного доручення з відміткою банку, що свідчить про сплату вартості тендерної документації. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 19.03.2009 р. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 19.03.2009 р. Додаткова інформація: Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;

Вартість тендерної документації: 574,22 грн. з ПДВ.. Закупівля здійснюється згідно з Порядком придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ, затвердженого Постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 25 грудня 2002 р. №1455 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Національної комісії регулювання електроенергетики України від 2 липня 2003 року N 652, від 23 лютого 2004 року N 167, від 30 квітня 2004 року N 434, від 29 червня 2006 року N 865.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 16.02.2009 р. по справі № Б-24/208-08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю телерадіокомпанію "СПЕКТРТЕЛЕСЕРВІС" (61001, м. Харків, вул. Маршала Конєва, 21, п/р 26004205516800 у ХВ АКІБ "УкрСиббанк" МФО351005, ідентифікаційний код - 33272919) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 307381 від 04.04.2007 р.; адреса: 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40; для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 18.02.2009 р. по справі № Б-24/209-08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю телерадіокомпанію "СПЕКТРТЕЛЕКОМ" (61172, м. Харків, вул. Роганська, 159, п/р 26002205458700 у ХФ АКІБ "УкрСиббанк", МФО 351005, ідентифікаційний код - 34155740) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 307381 від 04.04.2007 р.; адреса: 61089, м. Харків, вул. Дванадцятого квітня, 22, кв. 40, для листування: 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Постановою господарського суду Вінницької області від 12 травня 2008 року по справі № 10/77-08 Комунальне підприємство «Громада» (24500, с. Клембівка, Ямпільський район, Вінницької області, р/р 260065335 в ВОД АППБ Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 30807612) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено управління Пенсійного фонду України в Ямпільському районі (24500, м. Ямпіль, вул. Піонерська, 9, Ямпільський район, Вінницької області, тел./факс 8-04336-2-20-95).

Претензії кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

05.02.2009 р. Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/11) порушено справу № 2-3/584-2009 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Київгума» (95000, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Леніна, б. 23/1, кв. 6; ідентифікаційний код 31812293; поточний рахунок № 26009169800150 у ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 300863).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мальцева Д. О. (ліцензія АБ № 176296 від 17.10.2005 р.; 02002, м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська, б. 6 А, кв. 19).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 17.11.2008 р. у справі № 23/122 Приватне підприємство «Зоря» (38730, Полтавська область, Полтавський район, с. Рунівщина, вул. Леніна, 15, код ЄДРПОУ 30296885) визнано банкрутом.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого — Рибаченко Миколу Петровича (ліцензія серії АВ № 307212 від 22.01.2007 р.), 36011, м. Полтава, пр-т. Першотравневий, 19/2, к. 41, тел./факс 8 0532 612229. Кредиторські вимоги розглядаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва від 17.02.2009 р. у справі №44/68-б визнано банкрутом ТОВ «Торговий Дім «Юропіен Ейджентс» (01004, м. Київ, вул. Дарвіна, 10, н/п №37, код ЄДРПОУ 35197619, р/р 26009301024006 в ТОВ КБ «СКБ», м. Одеса, МФО 388313), відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором банкрута ініціюючого кредитора ТОВ «ВП «Прикарпаття» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 26).

Постановою Господарського суду Донецької області від 18.02.2009 року по справі № 42/94Б СТОВ «Кам'янське» (код ЄДРПОУ 31299902, юридична адреса: 86000, Ясинуватський район, с. Спартак, вул. Леніна, 1) визнано банкрутом. Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений Арбітражний керуючий Перцов Едуард Юрійович, ліцензія АВ № 347243, проживає за адресою: 83000, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 28/94.

Постановою від 17.02.2009 р. у справі № 21/16 Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутом ТЗОВ «Торгово-виробнича фірма «Стрийський Хліб», 82400, м. Стрий, вул. Шевченка, 5, код ЄДРПОУ 30233107, відкрив щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначений Липський Сергій Іванович, ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р. Адреса — 79013, м. Львів, а/с 4389.

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом ПП «Гроссер» (ЄДРПОУ 35015560, 03170, м. Київ, вул. Перемоги, 9, корп. АПП) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено ініціюючого кредитора. Претензії кредиторів приймаються за адресою - м. Київ, Чоколівський бул., 40, к. 85.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 18.02.2009 року у справі №15/61-б УРА ВАТ «Олбі-Україна» (юридична адреса: 01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, буд. 4/6, корпус «А», к. 807, ЄДРПОУ 20015908) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія серії АВ №307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул Доброхотова, 17, кв.49).

ПАРАД ПОРАД

№ 36 (4536) П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛЮТОГО 2009

Завтра в східних областях, у Криму та Приазов'ї невеликі опади; на решті території без опадів. Вітер у східній половині північно–східний, 5—10 м/с, у Криму та Приазов'ї окремі пориви 15—18 м/с, на решті території — змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 5—9°, у Карпатах та місцями на півночі Лівобережжя 11—15° морозу, вдень від 1° морозу до 5° тепла; у південній частині вночі 2—7° морозу, вдень 2—7° тепла; на Південному узбережжі Криму вночі 3—5° тепла, вдень плюс 8—10°.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 ЛЮТОГО

❐ 1494. Києву надано магдебурзьке право — особливий порядок самоврядування. ❐ 1756. Народився Ілля Безбородько, поміщик, сенатор, граф. Його коштом було відкрито Ніжинський ліцей. ❐ 1904. Народився прозаїк Леонід Смілянський (історико-біографічні повісті «Червона троянда» про Лесю Українку, «Мужицький посол» про Івана Франка та ін.). ❐ 1919. У Києві вийшов перший номер газети «Коммунист» (пізніше — «Радянська Україна», «Демократична Україна»). ❐ 1917. Перемога Лютневої революції в Росії. ❐ 1932. Утворення Вінницької, Дніпропетровської, Київської, Одеської та Харківської областей. ❐ 1939. Відкрився І з'їзд композиторів України, на якому створено республіканську Спілку композиторів. ❐ 1962. Президентом Академії наук УРСР обрано директора Інституту електрозварювання Бориса Патона, який і досі стоїть біля керма АН.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Щоб грип не причепився

Зимово–весняний період — це, на жаль, часто й період спалахів грипу. І хоч заходи профілактики і лікування цього захворювання всім відомі, багато хто потребує постійного нагадування про їх ефективність при відносній простоті.

Дотримуйтесь правил гігієни. Мийте руки декілька разів протягом дня. Збудники інфекцій можуть проіснувати у зовнішньому середовищі кілька годин, зокрема, й на поверхнях, з якими контактують багато людей. Якщо ви не маєте під рукою мила або інших мийних засобів, використовуйте гігієнічні серветки або спеціальні засоби для дезінфекції рук, які можна придбати в аптеці.

Вживайте побільше рідини. Необхідно підтримувати достатньо високий рівень гідратації організму для успішної боротьби з патогенними мікроорганізмами. Для дорослих добова кількість випитої рідини повинна становити як мінімум вісім склянок.

Харчуйтеся у достатній кількості. Регулярне й повноцінне харчування дає необхідну кількість енергії для підтримки імунної системи.

Приймайте вітаміни. Додатковий прийом необхідної кількості вітамінів і мікроелементів (як правило, у вигляді комплексних препаратів або харчових добавок) підтримує організм у здоровому стані та допомагає йому в боротьбі зі збудниками інфекції.

За умови використання цих нехитрих порад ризик захворіти на грип значно зменшується. Крім того, завжди можна звернутися до лікаря за додатковими рекомендаціями щодо зміцнення імунітету та профілактики інфекційних захворювань.

Укрінформ.

КОРИСНО ЗНАТИ

І кришки стануть слухняними

Мене раніше лякали банки із капроновими кришками і такими, що закручуються. Річ у тім, що я не вміла їх відкривати — в мене не вистачало сили. Виявляється, є маленькі хитрощі, які дають змогу швидко добратися до ласощів.

Кришку, що закручується, досить на кілька секунд опустити в ємність із гарячою водою, і вона зніметься без будь-яких зусиль!

На «примхливу» поліетиленову кришку варто поставити невелику каструльку з гарячою водою. Через півхвилини кришка розм'якшиться й стане слухняною.

Марина МЕДВЕДКО.

Вінниця.

За березовими бруньками

БАБУСИНІ РЕЦЕПТИ

Моя бабуся Катя починала заготівлю рослинної сировини із бруньок, гілочок і соку берези. Саме це дерево вона називала першим, хто дає нам свої цілющі дари. Наприкінці лютого або на початку березня бруньки починають набухати — ознака руху соку в корі, отже, настав час заготовляти сировину.

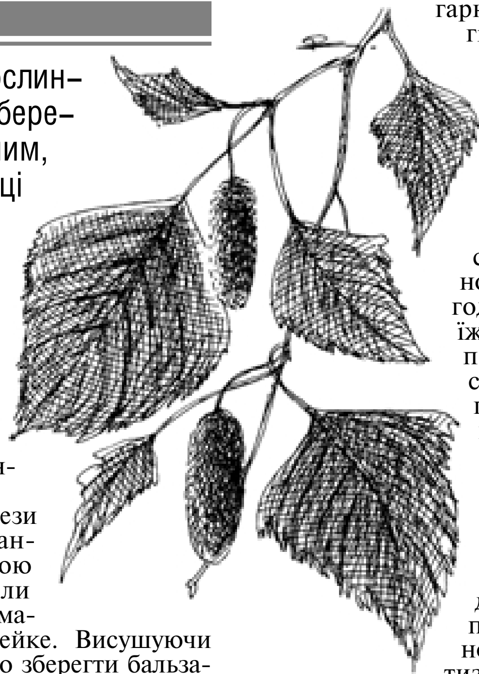

Бабуся казала, що береза — дерево, яке не спить весь день. Засипає вона перед самим світанком. Коли заспівають перші півні, розігнавши своїм голосом нечисть, береза поринає на пару годин у солодкий і глибокий сон, щоб, прокинувшись на світанку, подарувати світу свою чисту силу. Саме ясним днем треба робити заготовки з берези. А заготовивши сировину, дякувати Богові за дари, які дає нам для зцілення.

Березові гілки витримують під навісом або в сараї 4—5 тижнів, після чого обдирають вручну або збивають підсохлі бруньки. Бруньки, очищені від гілок, висушують у добре провітрюваному приміщенні.

Листя берези збирають ранньою весною вручну, коли воно зовсім маленьке й клейке. Висушуючи його, важливо зберегти бальзамічний аромат.

Березовий сік вважається кровоочисним і вітамінним засобом. Його приймають при хворобах, які супроводжуються високою температурою. Він — гарний сечогінний засіб, нормалізує обмінні процеси в організмі. Пити березовий сік корисно натще, за годину до їжі. А щоб поповнити сили, треба попити його хоча б тижня три.

Ванни з березового листя рекомендуються при суглобному ревматизмі й подагрі. Склянку сировини потрібно залити окропом. Настояну суміш додати у ванну.

При ревматизмі також корисне свіже й сухе розпарене листя берези у вигляді компресів і припарок, а настої — при пролежнях, опіках, пітливості ніг.

Березова мазь допомагає лікувати хворі суглоби. Її втирають на ніч, обертаючи змазані місця цупкою тканиною. А зробити її нескладно. У керамічний горщик складають шарами товщиною в палець березові бруньки й свіже домашнє вершкове масло. Кришку обмазують тістом, горщик ставлять на добу в духовку з помірним сухим жаром (не даючи їй розігрітися більш ніж до 90° С). Потім сировину ретельно віджимають і зберігають у прохолодному місці.

Маска з березових бруньок. Для неї беруть чотири столові ложки подрібнених березових бруньок, заливають їх 1/4 склянки окропу. Настоюють, поки отримана суміш не стане ледве теплою. Потім накладають на обличчя на 20 хвилин. Змивають теплою водою. Підходить для всіх типів шкіри, маска дуже освіжає втомлене обличчя.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Круглі, жовті, гарячі й дуже смачні!

ПРОДОВЖУЄМО ТРАДИЦІЇ

Закінчується Сиропусний тиждень, або Масниця, під час якого ми проводжаємо вже обридлу зиму й зустрічаємо весну.

Попереду нас чекає Прощена неділя. Всі просять один в одного пробачення, звільняючись від гріхів перед Великим постом, кланяються в ноги, а у відповідь чують знайоме: «Бог простить».

А в п'ятницю за старих часів улаштовували тещині вечірки, на них зяті пригощали своїх других мам млинцями. У давні часи вважалося, що млинці — це символ сонця — вони такі само круглі, жовті, гарячі, тому, з'їдаючи їх, люди одержують часточку могутності світила. Не знаю, чи почастує мене сьогодні зять, але на вихідні я для дітей обов'язково напечу своїх особливих ароматних млинців. Ось парочка нескладних рецептів.

Швидкі. Яйце розтерти із цукром (половину столової ложки). Додати щіпку солі й на кінчику ножа соду. Влити ложки три молока. Всипати півтори склянки борошна. Все добре перемішати. Додати півлітра молока й дві столові ложки соняшникової олії. Розмішати до консистенції рідкої сметани. Смажити на розпеченій сковорідці, попередньо змазаній соняшниковою олією.

На опарі. Візьміть півкілограма борошна, півлітра молока, дві столові ложки вершкового масла, яйце, столову ложку цукру, половину чайної ложки солі, 25 грам дріжджів.

Спочатку поставте опару. Розведіть у склянці теплої води дріжджі, додайте трохи борошна. Добре розмішану однорідну масу накрийте чистою серветкою й поставте в тепле місце на годину-півтори. Коли опара підійде, покладіть сіль, цукор, яєчний жовток, розтоплене вершкове масло. Розмішуючи, поступово всипайте борошно, що залишилося. Потім улийте, помішуючи, тепле молоко. Знову накрийте тісто серветкою й поставте в тепле місце. Коли підійметься, додайте збитий у піну білок, розмішайте й знову відставте. Знову підняте тісто готове для випічки.

Готові млинці можна змазувати маслом, їсти зі сметаною й варенням, начиняти сиром, маком, грибами й не тільки. Одним словом, ця страва — на будь-який смак.

Надія ВЄТОЧКІНА.

Харків.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Час вирощувати розсаду

Про майбутній урожай овочів потрібно думати вже нині. Настав час вирощувати розсаду.

Раніше я висаджував насіння в ящики із ще з осені підготовленим грунтом (садова земля, змішана з торфом та перегноєм). Проте з часом помітив, що помідори і капуста після пересаджування на постійні грядки добре приживаються, а от кабачки, огірки і дині — ні. І тут у пригоді мені стали торфоперегнійні горщечки. Якщо їх немає, використовую пластмасові чи паперові склянки. У кожну висаджую по дві-три насінини. Вони підростають, і коли минає загроза весняних заморозків, переношу розсаду на постійне місце. Пластикові та паперові склянки обережно розрізаю і знімаю, а торфоперегнійні — ні. При такій пересадці коренева система не травмується.

Зазвичай помідори, баклажани і перець починаю висівати у горщечки наприкінці лютого, а огірки і кабачки — десь у середині квітня, на тиждень пізніше — дині і кавуни.

Знаю, що горщечкова розсада до часу садіння має бути такого віку: капуста 45—65 днів, помідори — 45—55 днів, огірки, кабачки, дині, кавуни — 20—25 днів.

Микола ПАНАСЮК.

Черкаси.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 342

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»